

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

НАСЛОВНА » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

1 2 ... 17 [СЛЕДЕЋА СТРАНА](#) »

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ](#)

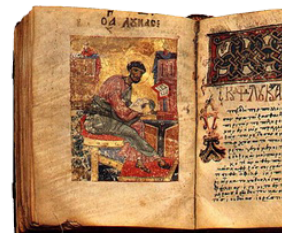
КЊИГА ПРОРОКА ИСАИЈЕ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
31 32 33 34 35 36 37 38 39 40
41 42 43 44 45 46 47 48 49 50
51 52 53 54 55 56 57 58 59 60
61 62 63 64 65 66

1. *Израиљево отпадништво и казна. Позивање да се уистини обрати Богу, а не само да приноси жртве. Обећање и пријетња.*

- Утвара Исаије, сина Амосова, коју видје за Јуду и за Јерусалим за времена Озије, Јоатана, Ахаза и Језекије, царева Јудинијех.
- Чујте, *небеса, и слушај, земљо; јер Господ говори: Синове одгојих и подигох, а они се одвргоше мене. [*5 Мој 32, 1.]
- Во познаје господара својега и магарац јасле господара својега, а Израиљ не познаје, народ мој не разумије.
- Да грјешна народа! Народа огрезла у безакоњу! Сјемена зликовачкога, синова покваренијех! Оставише Господа, презреше свеца Израиљева, одступише натраг.
- *Што бисте још били бијени кад се све више одмећете? Сва је глава болесна и све срце изнемогло. [*Јер 2, 30.]
- Од пете до главе нема ништа здрава, него убој и модрице и ране гнојаве, ни исцијеђене ни завијене ни уљем заблажене.
- Земља је ваша пуста, градови ваши огњем попаљени; ваше њиве једу туђини на ваше очи, и пустош је као што опустошавају туђини.
- И оста кћи Сионска као колиба у винограду, као сјеница у градини од краставаца, као град опкољен.

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и ј се представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак
4. априла 2020.

Правило за читање Ап Канона
14. јануара 2019.

Типик
10. јануара 2019.

Триоди
10. јануара 2019.

Србљак
10. јануара 2019.

Приватност - Услови

9. *Да нам Господ над војскама није оставио мало остатка, били бисмо као Содом, изједначили бисмо се с Гомором. [*1 Мој 19, 24; Рим 9, 29.]
10. Чујте ријеч Господњу, кнезови Содомски, послушајте закон Бога нашега, народе Гоморски!
11. *Што ће ми мноштво жртава ваших? – вели Господ. Сит сам жртава паљеница од овнова и претилине од гојене стоке, и не марим за крв јунчију и јагњећу и јарећу. [*Пс 50, 8; ПрС 21, 27; Јер 6, 20; Ам 5, 22.]
12. Кад долазите да се покажете преда мном, ко иште то од вас, да газите по мом тријему?
13. Не приносите више жртве залудне; на кад гадим се; а о младинама и суботама и о сазивању скупштине не могу подносити безакоња и светковине.
14. На младине ваше и на празнике ваше мрзи душа моја, досадише ми, додија ми подносити.
15. *Зато кад ширите руке своје, заклањам очи своје од вас; и кад множите молитве, не слушам; руке су ваше пуне крви. [*Ис 59, 2.]
16. Умијте се, очистите се, уклоните злоћу дјела својих испред очију мојих, престаните зло чинити.
17. Учите се добро чинити, *тражите правду, исправљајте потлаченога, дајите правицу сироти, браните удовицу. [*Мих 6, 8.]
18. *Тада дођите, вели Господ, па ћемо се судити: ако гријеси ваши буду као скерлет, постаће бијели као снијег; ако буду црвени као црвац, постаће као вуна. [*Ис 43, 26.]
19. Ако хоћете слушати, добра земаљска јешћете.
20. Ако ли нећете, него будете непокорни, мач ће вас појести, јер уста Господња рекоше.
21. Како поста курва вјерни град? Пун бијаше правице, правда наставаше у њему, а сада крвници.
22. Сребро твоје поста троска, вино твоје помијеша се с водом.
23. Кнезови су твоји одметници и другови лупежима; сваки милује мито и иде за даровима; сироти не дају правице, и парница удовичка не долази пред њих.
24. Зато говори Господ, Господ над војскама, силни Израиљев: Аха! Издовољићу се на противницима својим, и осветићу се непријатељима својим.
25. И окренућу руку своју на те, и *сажећи ћу троске твоје да те пречистим, и уклонићу све олово твоје. [*Мал 3, 3.]
26. И поставићу ти опет судије као прије, и савјетнике као испочетка; *тада ћеш се звати град праведни, град вјерни. [*Зах 8, 3.]
27. Сион ће се откупити судом и правдом они који се у њ врате.
28. А одметници и грјешници сви ће се сатрти, и који остављају Господа, изгинуће.
29. Јер ћете се посрамити од гајева које жељесте, и застидјети се од вртова које изабрасте.
30. Јер ћете бити као храст којему опада лишће и као врт у ком нема воде.
31. И биће јунак као кучине и дјело његово као искра, и обоје ће се запалити, и неће бити никога да угаси.

2. Појава и узвишење горе Господње. Из Сиона долази спас и мир свима народима; али ће се најприје судити Израиљу који се клања идолима.

1. Ријеч која дође у утвари Исаји, сину Амосову, за Јуду и за Јерусалим.
2. Биће у потоња времена гора дома Господњега утврђена уврх гора и узвишена изнад хумова, и стјецаће се к њој сви народи.
3. И ићи ће многи народи говорећи: Ходите да идемо на гору Господњу, у дом Бога Јаковљева, и учиће нас својим путовима, и ходићемо стазама његовијем; јер ће из Сиона изаћи закон, и ријеч Господња из Јерусалима.
4. И судиће међу народима, и караће многе народе, те ће расковати мачеве своје на раонике, и копља своја на српове, неће дизати мача народ на народ, нити ће се више учити боју.
5. Доме Јаковљев, ходи да идемо по свјетлости Господњој.
6. Али си оставио свој народ, дом Јаковљев, јер су пуни зала источнијех и гатају као Филистеји, и мили су им синови туђински.
7. И *земља је њихова пуна сребра и злата, и благу њихову нема краја; земља је њихова пуна коња, и колима њиховијем нема краја. [*5 Мој 17, 16.]
8. Пуна је земља њихова и идола; дјелу руку својих клањају се, што начинише прсти њихови.
9. И клањају се прости људи, и савијају се главни људи; немој им опростити.
10. Ући у стијену, и сакриј се у прах од страха Господњега и од славе величанства његова.
11. Поносите очи човјечије понизиће се, и висина људска угнуће се, а Господ ће сам бити узвишен у онај дан.
12. Јер ће доћи дан Господа над војскама на све охولة и поносите и на свакога који се подиже, те ће

бити понижени.

13. И на све кедре Ливанске, велике и високе, и на све храстове Васанске,

14. И на све горе високе и на све хумове издигнуте,

15. И на сваку куду високу и на сваки зид тврди,

16. И на све лађе Тарсиске и на све ликове миле.

17. Тада ће се поноситост људска угнути и висина се људска понизити, и Господ ће сам бити узвишен у онај дан.

18. И идола ће нестати сасвијем.

19. *И људи ће ићи у пећине камене и у рупе земаљске од страха Господњег и од славе величанства његова, кад устане да потре земљу. [*Лк 23, 30.]

20. Тада ће бацити човјек идоле своје сребрне и идоле своје златне, које начини себи да им се клања, кртицама и слијепијем мишима,

21. Улазећи у расјелине камене и у пећине камене од страха Господњег и од славе величанства његова, кад устане да потре земљу.

22. Прођите се човјека којему је дах у носу; јер шта вриједи?

3. Суд због гријеха народних и због женске таштине.

1. Јер, гле, Господ, Господ над војскама *узеће Јерусалиму и Јуди потпору и помоћ, сваку потпору у хљебу и сваку потпору у води, [*3 Мој 26, 26.]

2. Јунака и војника, судију и пророка и мударца и старца,

3. Педесетника и угледна човјека, и савјетника и вјешта умјетника и човјека рјечита.

4. И даћу им кнезове *младиће, и дјеча ће им бити господари. [*Проп 10, 16.]

5. И чиниће силу у народу један другоме и сваки ближњему својему; дијете ће устајати на старца и непоштен човјек на поштена.

6. И човјек ће ухватити брата својега из куће оца својега говорећи: Имаш хаљину, буди нам кнез, овај расап нека је под твојом руком.

7. А он ће се заклету у онај дан говорећи: Нећу бити љекар, нити имам код куће хљеба ни хаљине, не постављајте ме кнезом народу.

8. Јер се обори Јерусалим и Јуда паде, јер се језик њихов и дјела њихова противе Господу да драже очи славе његове.

9. Што се види на лицу њихову свједочи на њих, разглашују гријех свој као Содом, не таје; тешко души њиховој! Јер сами себи чине зло.

10. Реците праведнику да ће му добро бити, јер ће јести плод од дјела својих.

11. Тешко безбожнику! Зло ће му бити, јер ће му се наплатити руке његове.

12. Народу мојему чине силу дјеча, и жене су им господари. Народе мој! Који те воде, заводе те, и кваре пут хода твојега.

13. Устаје Господ на парбу, стоји да суди народима.

14. Господ ће доћи на суд са старјешинама народа својега и с кнезовима његовијем, јер ви потрсте виноград, грабеж од сиромаша у вашим је кућама.

15. Зашто газите народ мој и лице сиромаша сатирете? говори Господ, Господ над војскама.

16. Још говори Господ: Што се понијеше кћери Сионске и иду опружена врата и намигујући очима, ситно корачају и звекећу ногама,

17. Зато ће Господ учинити да оћелави тјеме кћерима Сионским, и откриће Господ голотињу њихову.

18. Тада ће Господ скинути накит с обуће и везове и мјесечиће,

19. Низове и ланчиће и трепетљике,

20. Укоснике и подвезе и појасе и стакалца мирисна и обоце,

21. Прстене и почеонике,

22. Свечане хаљине и огртаче и пријевјесе и тобоце,

23. И огледала и кошуљице и оглавља и покривала.

24. И умјесто мириса биће смрад, и умјесто појаса распојасина, умјесто плетеница ћела, умјесто широких скута припасана врећа, и умјесто љепоте огорјелина.

25. Твоји ће људи пасти од мача и јунаци твоји у рату.

26. И тужиће и плакаће врата његова, а он ће пуст лежати на земљи.

4. О Месијанском спасењу.

1. И у оно вријеме седам ће жена ухватити једнога човјека говорећи: Свој ћемо хљеб јести и своје ћемо одијело носити, само да се зовемо твојим именом, скини с нас срамоту.
2. У оно вријеме биће Клица Господња на славу и част, и плод земаљски на красоту и дику остатку Израиљеву.
3. И ко остане у Сиону и ко још буде у Јерусалиму, зваће се свет, сваки ко буде записан за живот у Јерусалиму,
4. Кад Господ опере нечистоту кћери Сионских и из Јерусалима очисти крв његову духом који суди и сажиже.
5. Господ ће створити над сваким станом на гори Сионској и над зборовима њезинијем *облак дању с димом и свјетлост пламена огњенога ноћу, јер ће над свом славом бити заклон. [*2 Мој 13, 21.]
6. И биће колиба, да сјеном заклања дању од врућине *и да буде уточиште и заклон од поплаве и од дажда. [*Ис 25, 4.]

5. Пјесма о неродном винограду. Пријетња Божијим судом, особито непријатељским упадом.

1. Запјеваћу сада драгоме својему пјесму драгога својега о *винограду његову. Драги мој има виноград на родну брдашцу. [*Пс 80, 8; Ис 27, 2; Мт 21, 33; Мк 12, 1; Лк 20, 9.]
2. И огради га, и отријеби из њега камење, и насади га племенитом лозом, и сазида кулу усред њега, и ископа пивницу у њему, и почека да роди грождем, а он роди вињагом.
3. Па сада, становници Јерусалимски и људи Јудејци, судите између мене и винограда мојега.
4. Што је још требало чинити винограду мојему што му не учиних? Кад чеках да роди грождем, зашто роди вињагом?
5. Сада ћу вам казати што ћу учинити винограду својему. Оборићу му ограду, нека опусти; развалићу му зид нека се погази;
6. Упарложићу га, неће се резати ни копати, него ће расти чкаљ и трње, и заповједићу облацима да не пуштају више дажда на њ.
7. Да, виноград је Господа над војскама дом Израиљев, и људи су Јудејци мили сад његов; он чека суд, а где насиља, чека правду, а где вике.
8. Тешко онима *који састављају кућу с кућом, и њиву на њиву настављају, да већ не буде мјеста и ви сами останете у земљи. [*Мих 2, 2.]
9. Од Господа над војскама чух: Многе куће опустјеће, у великим и лијепијем неће бити никога.
10. Јер ће десет рала винограда дати један ват, и гомер сјемена даће ефу.
11. Тешко онима који ране, те иду на силовито пиће и остају до мрака док их вино распали.
12. *И на гозбама су им гусле и псалтири и бубњи и свирале и вино; † а не гледају на дјела Господња и не виде рада руку његовијех. [*Ам 6, 5, 6; † Пс 28, 5.]
13. Зато се народ мој одведе у ропство што не знају, и које поштује гладују, и људство његово гине од жеђи.
14. Зато се раширио гроб и развалио ждријело своје превећ, и сићи ће у њ слава његова и мноштво његово и врева његова и који се веселе у њему.
15. *И погнуће се прост човјек, и високи ће се понизити, и поносите очи обориће се; [*Ис 2, 11.]
16. Господ над војскама узвисиће се судом, и Бог свети посветиће се правдом.
17. И јагањци ће пасти по свом обичају, и дошљаци ће јести с пустијех мјеста претилину.
18. Тешко онима који вуку безакоње узицама од таштине, и гријех као ужем колским,
19. *Који говоре: Нека похити, нека брзо дође дјело његово, да видимо, и нека се приближи и дође што је наумио Светац Израиљев, да познамо. [*Јер 17, 15; 2 Пет 3, 4.]
20. Тешко онима који зло зову добро, а добро зло; који праве од мрака свјетлост, а од свјетлости мрак; који праве од горкога слатко, а од слаткога горко.
21. Тешко онима *који мисле да су мудри, и сами су себи разумни. [*ПрС 3, 7; Рим 12, 16.]
22. Тешко онима који су јаки пити вино и јунаци у мијешању силовита пића,
23. Који правдају безбожника за поклон, а праведнима узимају правду.
24. Зато као што огањ прождире стрњик и сламе нестаје у пламену, тако ће коријен њихов бити као трулеж и цвијет њихов отићи ће као прах, јер одбацише закон Господа над војскама и презреше ријеч Свеца Израиљева.
25. Зато се распали гњев Господњи на народ његов, и махнув руком својом на њ удари га да се горе задрмаше и мртва тјелеса његова бише као блато по улицама. *Код свега тога гњев се његов не одврати, него је рука његова још подигнута. [*Ис 9, 12.]
26. И подигнуће заставу народима даљнијем, и зазвиждаће им с краја земље; и где, они ће доћи одмах, брзо.

27. Неће бити међу њима уморна ни сустала, ни дремљива ни санљива, никоме се неће распасати појас око њега, нити ће се коме откинути ремен на обући.

28. Стријеле ће им бити оштре, и сви лукови њихови запети; копита у коња њиховијех биће као кремен и точкови њихови као вихор.

29. Рика ће им бити као у лава, и рикаће као лавићи; бучаће и утрабиће плијен и однијети га, и неће бити никога да отме.

30. Бучаће над њим у то вријеме као што море бучи. Тада ће погледати на земљу, а то мрак и страх, и свјетлост ће се помрачити над погибљу њиховом.

6. Исаијино виђење славе Господње и позив у пророчку службу.

1. *Године које умрије цар Озија *видјех Господа гдје сједи на пријестолу високу и издигнуту, и skut му испуњаваше цркву. [*Јн 12, 41.]

2. Серафими стајаху више њега, сваки их имаше шест крила: дједма заклањаше лице своје и дједма заклањаше ноге своје, а дједма леђаше.

3. И викаху један другоме говорећи: *Свет, свет, свет је Господ над војскама; пуна је сва земља славе његове. [*Отк 4, 8.]

4. И задрмаше се прагови на вратима од гласа којим викаху, и дом се напуни дима.

5. И рекох: Јаох мени! Погибох, јер сам човјек нечистијех усана, и живим усред народа нечистијех усана, јер цара Господа над војскама видјех својим очима.

6. А један од серафима долетје к мени држећи у руци жив угљен, који узе с олтара клијештима,

7. И дотаче се уста мојих и рече: Ево, ово се дотаче уста твојих, и безакоње твоје узе се, и гријех твој очисти се.

8. Потом чух глас Господњи гдје рече: Кога ћу послати? И ко ће нам ићи? А ја рекох: Ево мене, пошљи мене.

9. А он рече: Иди, и реци томе народу: *Слушајте али нећете разумјети, гледајте али нећете познати. [*Мт 13, 14; Јн 12, 40; Дап 28, 26.]

10. Учини да одебља срце томе народу и уши да им отежају, и очи им затвори, да не виде очима својим и ушима својим да не чују и срцем својим да не разумију и не обрате се и не исцијеле.

11. А ја рекох: Докле, Господе? А он рече: Докле не опусте градови да буду без становника и куће да буду без људи, и земља докле сасвијем не опусте,

12. И докле Господ оправи далеко људе и буде сама пустош у земљи.

13. Али ће још бити у њој десетина, па ће се и она затрти; али као храст или бријест којима и кад збаце лишће остаје стабло, тако ће свето сјеме бити њезино стабло.

7. Јерусалим у невољи због Сиријаца и Израћљаца. Утјешно обећање Емануила од Дјеве. Казна преко Асираца.

1. У вријеме *Ахаза, сина Јотама, сина Озије, цара Јудина, дође Ресин цар Сирски и Факеј, син Ремалијин, цар Израћлев, на Јерусалим да га бију, али га не моглоше узети. [*2 цар 16, 5.]

2. И дође глас дому Давидову и рекоше: Сирија се сложи с Јефремом. А срце Ахазово и срце народа његова устрепта као дрвеће у шуми од вјетра.

3. Тада рече Господ Исаји: Изиди на сусрет Ахазу, ти и Сеарјасув, син твој, на крај јаза Горњеге језера, на пут код поља бјељарева.

4. И реци му: Чувај се и буди миран, не бој се и срце твоје нека се не плаши од два краја овијех главања што се пуше, од распаљенога гњева Ресинова и Сирскога и сина Ремалијина.

5. Што се Сирци и Јефрем и син Ремалијин договорише на твоје зло говорећи:

6. Хајдемо на Јудејску да јој досадимо и да је освојимо и да поставимо у њој царем сина Тавеилова;

7. Зато овако вели Господ Бог: Неће се то учинити, неће бити.

8. Јер је глава Сирији Дамасак, а Дамаску је глава Ресин; и до шездесет и пет година сатрће се Јефрем тако да више неће бити народ.

9. И глава је Јефрему Самарија, а Самарији је глава син Ремалијин. *Ако не вјерујете, нећете се одржати. [*2 дн 20, 20.]

10. И још рече Господ Ахазу говорећи:

11. Ишти знак од Господа Бога својега, ишти оздо из дубине или озго с висине.

12. А Ахаз рече: Нећу искати, нити ћу кушати Господа.

13. Тада рече Исаја: Слушајте сада, доме Давидов; мало ли вам је што досађујете људима, него досађујете и Богу мојему?

14. Зато ће вам сам Господ дати знак: *ето, дјевојка ће затрудњети и родиће † Сина, и надјенуће му

име **Емануило, [*Мт 1, 23; † Ис 9, 6; **Ис 8, 8.]

15. Масло и мед јешће, докле не научи одбацити зло, а изабрати добро.

16. Јер прије него научи дијете одбацити зло, а изабрати добро, оставиће земљу, на коју се гадиш, два цара њезина.

17. Господ ће пустити на те и на народ твој и на дом оца твојега дане каквих није било откад се Јефрем одвоји од Јуде, преко цара Асирскога.

18. И тада ће Господ зазвиждати мухама које су накрај ријека Мисирских, и пчелама које су у земљи Асирској;

19. И доћи ће и нападаће све у пусте долине и у камене расјелине и на све честе и на свако дрвце.

20. Тада ће Господ обријати бритвом закупљеном испреко ријеке, царем Асирским, главу и длаке по ногама, и браду сву.

21. И тада ко сачува кравицу и двије овце,

22. Од мноштва млијека што ће давати јешће масло; јер масло и мед јешће ко год остане у земљи.

23. И тада ће свако мјесто гдје има тисућа чокота за тисућу сребрника зарастати у чкаљ и трње.

24. Са стријелама и с луком ићи ће се онамо, јер ће сва земља бити чкаљ и трње.

25. А на све горе које су се копале мотиком, на њих неће доћи страх од чкаља и трња, него ће бити испуст воловима и газиће их овце.

8. Утјеха вјерних у злим временима. Пророков син као знак суда над Сиријом и Израиљом.

1. И рече ми Господ: Узми књигу велику и напиши у њој писмом човјечијим: Брз на плијен, хитар на грабеж.

2. И узех вјерне свједоке, Урију свештеника и Захарију, сина Јеверехијина.

3. Потом приступих к пророчици, и она затрудње и роди сина. А Господ ми рече: Надјени му име: Брз на плијен, хитар на грабеж.

4. Јер *прије него дијете научи викати: Оче мој и мајко моја, † однијеће се благо Дамаштанско и плијен Самаријски пред царем Асирским. [*Ис 7, 16; † 2 цар 15, 29; 16, 9.]

5. И још ми рече Господ говорећи:

6. Што овај народ не мари за воду Силоамску која тече тихо и радује се Ресину и сину Ремалијину,

7. Зато, ево, Господ ће навести на њих воду из ријеке силну и велику, цара Асирскога и сву славу његову, те ће изаћи из свијех потока својих, и тећи ће поврх свијех брегова својих,

8. И навалиће преко Јуде, плавиће и разливаће се и доћи до грла, и крила ће јој се раширити преко свеколике земље твоје, *Емануило! [*Ис 7, 14.]

9. Здружујте се, народи, али ћете се потрти; чујте сви који сте у даљној земљи: Оружајте се, али ћете се потрти; оружајте се, али ћете се потрти.

10. Договарајте се, договор ће вам се разбити. Реците ријеч, неће бити од ње ништа, јер је с нама Бог.

11. Јер ми овако рече Господ ухвативши ме за руку и опоменувши ме да не идем путем овога народа, говорећи:

12. Не говорите буна, кад год овај народ каже буна, и не бојте се чега се он боји, и не плашите се.

13. Господа над војскама светите; и он нека вам је страх и бојазан.

14. И биће вам светиња, а *камен за спотицање и стијена за саблазан објема домовима Израиљевијем, замка и мрежа становницима Јерусалимским. [*Ис 28, 16; 1 Пет 2, 7, 8.]

15. *И спотакнуће се многи и пашће и сатрће се, заплешће се и ухватиће се. [*Рим 9, 32.]

16. Свежи свједочанство, запечати закон мојим ученицима.

17. Чекаћу, дакле, Господа, који је сакрио лице своје од дома Јаковљева, и уздаћу се у њ.

18. *Ево ја и дјеца коју ми је дао Господ јесмо знак и чудо Израиљу од Господа над војскама, који настава на гори Сиону. [*Јев 2, 13.]

19. И ако вам реку: Питајте враче и гатаре, који шапћу и мрмљају; реците: Не треба ли народ да пита Бога својега? Или ће питати мртве умјесто живијех?

20. Закон и свједочанство тражите. Ако ли ко не говори тако, њему нема зоре.

21. И ходиће по земљи потуцајући се и гладујући; и кад буде гладан, љутиће се *и псовати цара својега и Бога својега горе. [*Отк 16, 11.]

22. *А кад погледа на земљу, а то невоља и мрак и тешка мука, и он загнан у таму. [*Ис 5, 30.]

9. Предсказано Месијино рођење, Име и Царство. Његова својства. Суд непокајаном Израиљу.

1. Али неће се онако замрачити притијешњена земља као прије кад се дотаче *земље Завулонове и земље Нефталимове, или као послије кад досађиваше на путу к мору с оне стране Јордана

Галилеји незнабожачкој. [*2 цар 15, 29; 2 дн 16, 14.]

2. *Народ који ходи у тами видјеће видјело велико, и онима који сједе у земљи гдје је смртни сјен засвијетлиће видјело. [*Мт 4, 15-16]

3. Умножио си народ, а нијеси му увеличао радости; али ће се радовати пред тобом као што се радују о жетви, као што се веселе кад дијеле плијен.

4. Јер си сломио јарам у ком вуцијаше, и штап којим га бијаху по плећима и палицу насилника његова као у дан *Мадијански. [*Суд 7, 22.]

5. Јер ће обућа свакога ратника који се бије у граји и одијело у крв уваљано изгорјети и бити храна огњу.

6. *Јер нам се роди дијете, син нам се даде, којему је власт на рамену, и име ће му бити: Дивни, Савјетник, Бог силни, Отац вјечни, Кнез мирни. [*Лк 2, 11.]

7. *Без краја ће расти власт и мир на пријестолу Давидову и у царству његову да се уреди и утврди судом и правдом одсада довијека. То ће учинити ревност Господа над војскама. [*Лк 1, 32.]

8. Господ посла ријеч Јакову, и она паде у Израиљу.

9. И знаће сав народ, Јефрем и становници Самаријски, који охоло и поносита срца говоре:

10. Падосхе опеке, али ћемо ми зидати од тесана камена; дудови су посјечени, али ћемо ми замијенити кедрима.

11. Али ће Господ подигнути противнике Ресинове на њ, и скупиће непријатеље његове.

12. Сиријце с истока и Филистеје са запада, те ће ждријети Израиља на сва уста. *Код свега тога неће се одвратити гњев његов, него ће рука његова још бити подигнута. [*Ис 5, 25.]

13. Јер се народ неће обратити к оному ко га бије, и неће тражити Господа над војскама.

14. Зато ће одсјећи Господ Израиљу главу и реп, грану и ситу у један дан.

15. Старјешина и угледан човјек то је глава, а пророк који учи лаж то је реп.

16. Јер који воде тај народ, они га заводе, а које воде, они су пропали.

17. Зато се Господ неће радовати младићима његовијем, и на сироте његове и на удовице његове неће се смилovati, јер су свиколики лицемјери и зликовци, и свака уста говоре неваљалство. *Код свега тога неће се одвратити гњев његов, него ће рука његова још бити подигнута. [*Ис 9, 21.]

18. Јер ће се разгорјети безбожност као огањ који сажеже чкаљ и трње, па упали густу шуму, те отиде у дим високо.

19. Од гњева Господа над војскама замрачиће се земља и народ ће бити као храна огњу, нико неће пожалити брата својега.

20. И зграбиће с десне стране, па ће опет бити гладан, и јешће с лијеве стране, па се опет неће наситити; сваки ће јести месо од мишице своје,

21. Манасија Јефрема, и Јефрем Манасију, а обојица ће се сложити на Јуду. *Код свега тога неће се одвратити гњев његов, него ће рука његова још бити подигнута. [*Ис 10, 4.]

10. Казна неправедних судија. Асирска обијест и понижење. Остатак у Израиљу обраћа се Богу.

1. Тешко онима који постављају законе неправедне и који пишу неправду,

2. Да одбију од суда убоге, и да отимају правичу сиромасима народа мојега, да би им плијен биле удовице и сироте грабеж.

3. А шта ћете учинити у дан похођења и погибли која ће доћи издалека? Кома ћете прибјећи за помоћ? Гдје ли ћете оставити славу своју?

4. Да се не би унизила међу робље и међу побијене пала? *Код свега тога неће се одвратити гњев његов, него ће рука његова још бити подигнута. [*Ис 5, 25.]

5. Тешко Асиру, шиби гњева мојега, ако и јест палица у руци његовој моја јарост.

6. На народ лицемјерни послаћу га, и заповједићу му за народ на који се гњевим, да плијени и отима, и да га изгази као блато на улицама.

7. Али он неће тако мислити и срце његово неће тако судити, него му је у срцу да затре и истријеби многе народе.

8. Јер ће рећи: Кнезови моји нијесу ли сви цареви?

9. Није ли Халан као Хархемис? Није ли Емат као Арфад? Није ли Самарија као Дамасак?

10. Како је рука моја нашла царства лажнијех богова, којих ликови бијаху јачи од Јерусалимских и Самаријских,

11. Нећу ли учинити Јерусалиму и његовијем лажнијем боговима онако како сам учинио Самарији и њезинијем лажнијем боговима?

12. Али кад сврши Господ све дјело своје на гори Сионској и у Јерусалиму, тада ћу обићи плод охолога срца цара Асирскога и славу поноситијех очију његовијех.

13. Јер рече: Крјепошћу руке своје учиних и мудрошћу својом, јер сам разуман; и премјестих међе народима и благо њихово заплијених и као јунак оборих становнике.
14. И рука моја нађе као гнијездо богатство у народа, и како се купе јајца остављена, тако покупих сву земљу, и не би никога да макне крилом или да отвори уста и писне.
15. Хоће ли се сјекира величати над онијем који њом сијече? Хоће ли се пила разметати над онијем који њом ради? Као да би прут махао онијем који га дигне, као да би се хвалио штап да није од дрвета.
16. Зато ће Господ, Господ над војскама, пустити на претиле његове мршцу, и славу ће његову потпалити да гори као огањ.
17. Јер ће видјело Израилево бити огањ, и светац ће његов бити пламен, и упалиће и сажећи трње његово и чкаљ његов у један дан.
18. И красоту шуме његове и њиве његове, од душе до тијела, уништиће, и биће као бјегунац кад изнемогне.
19. И што остане дрвета шуме његове, биће мало, да би их дијете могло пописати.
20. И у то вријеме остатак Израилев и који се избаве у дому Јаковљеву неће се више ослањати на онога ко их бије, него ће се ослањати на Господа свеца Израилева истином.
21. Остатак ће се обратити, остатак Јаковљев, к Богу силноме.
22. *Јер ако буде народа твојега, Израилу, као пијеска морскога, остатак ће се његов обратити. † Погибао је одређена, разлиће се правда. [*Рим 9, 27; † Ис 28, 22.]
23. Јер ће Господ, Господ над војскама, извршити погибао одређену у свој земљи.
24. Зато овако вели Господ, Господ над војскама: Не бој се Асирца, народе мој, који наставаш на гори Сиону; прутом ће те ударити и штап свој подигнуће на те као у Мисиру.
25. Јер још мало, и пљев ће престати; тада ће се јарост моја обратити на њихову погибао.
26. Јер ће подигнути на њ Господ над војскама бич, те ће бити као расап *Мадидански код камена Орива и † као штап његов на мору, и подигнуће га као у Мисиру. [*Суд 7, 25; † 2 Мој 14, 26.]
27. И тада ће се скинути бреме његово с рамена твојега и јарам његов с врата твојега, и изломиће се јарам од помазања.
28. Дође у Ајат, прође у Мигрон, у Михмасу распрти пртљак свој.
29. Пођоше кланцем, у Гаваји заноћише, препаде се Рама, Гаваја Саулова побјеже.
30. Вичи иза гласа, кћери Галимова; нек се чује у Лаис, јадни Анатоте!
31. Мадмина побјеже, становници Гевимски утекоше.
32. Још један дан, па ће стајати у Нову, махнуће руком својом на гору кћери Сионске, на хум Јерусалимски.
33. Гле, Господ, Господ над војскама, окресаће силом гране; што је високо посјећи ће, и што је уздигнуто снизиће.
34. И густу ће шуму исјећи сјекиром, и Ливан ће пасти од силнога.

11. Шиблика из стабла Јесејева. Месија и његово Царство мира. Спасење расутих синова народних.

1. Али ће изаћи *Шиблика из стабла Јесејева, и Издањак из коријена његова изникнуће. [*Ис 53, 2.]
2. И на њему ће почивати дух Господњи, дух мудрости и разума, дух савјета и силе, дух знања и страха Господњег.
3. И мирисање ће му бити у страху Господњем, а неће судити по виђењу својих очију, нити ће по чувењу својих ушију карати.
4. *Него ће по правди судити сиромасима и по правди карати кротке у земљи, и удариће земљу прутом уста својих, и дахом усана својих убиће безбожника. [*Пс 72, 4.]
5. И правда ће му бити појас по бедрима, и истина појас по боцима.
6. *И вук ће боравити с јагњетом, и рис ће лежати с јаретом, теле и лавић и угојено живинче биће заједно, и мало дијете водиће их. [*Ис 65, 25.]
7. И крава и медвједица заједно ће пасти, млад њихова лежаће заједно, и лав ће јести сламу као во.
8. И дијете које сиса играће се над рупом аспидином, и дијете одбијено од сисе завлачиће руку своју у рупу змије василинске.
9. Неће удити ни потирати на свој светој гори мојој, *јер ће земља бити пуна познања Господњег као море воде што је пуно. [*Авак 2, 14.]
10. И у то ће вријеме за коријен Јесејев, који ће бити застава *народима, распитивати народи, и почивалиште његово биће славно. [*Рим 15, 10.]
11. И тада ће Господ опет подигнути руку своју да задобије остатак народа својега, што остане од Асирске и од Мисира и од Патроса и од Етиопске и од Елама и од Сенара и од Емата и од острва

морских.

12. И подигнуће заставу народима и прогнане Израиљеве и расијане Јудине сабраће с четири краја земаљска,

13. И *нестаће зависти Јефремове, и непријатељи Јудини истријебиће се; Јефрем неће завидјети Јуди, а Јуда неће злобити Јефрему. [*Јез 37, 22.]

14. Него ће сложено летјети на плећа Филистејима к западу; заједно ће плијенити народе источне; на Едомце и Моавце дигнуће руке своје, и синови Амонови биће им покорни.

15. И Господ ће пресушити залив мора Мисирскога, и махнуће руком својом сврх ријеке са силнијем вјетром својим, и удариће је по седам кракова да се може прелазити у обући.

16. И биће пут остатку народа његова, што остане од Асирске, *као што је био Израиљу кад изиде из земље Мисирске. [*2 Мој 14, 29.]

12. Захвална пјесма спасених.

1. И рећи ћеш у оно вријеме: Хвалим те, Господе, јер си се био разгњевио на ме, па се одвратио гњев твој, и утјешило си ме.

2. Где, Бог је спасење моје, уздаћу се и нећу се бојати, *јер ми је сила и пјесма Господ Бог, он ми би спаситељ. [*2 Мој 15, 2.]

3. С радошћу ћете присти воду из извора овога спасења.

4. И тада ћете рећи: *Хвалите Господа, гласите име његово, јављајте по народима дјела његова, напомињите да је високо име његово. [*1 дн 16, 8; Пс 105, 1.]

5. Појте Господу, јер учини велике ствари, нека се зна по свој земљи.

6. Кликуј и пјевај која сједиш у Сиону, јер је светац Израиљев велик посред вас.

13. Предсказање да ће Миђани разорити Вавилон.

1. Бреме *Вавилону, које видје Исаија, син Амосов. [*Јер 50, 51.]

2. На гори високој подигните заставу, вичите им иза гласа, машите руком, нека уђу на врата кнежевска.

3. Ја сам заповједио изабранима својим и дозвоа сам јунаке своје да изврше гњев мој који се радују с величине моје.

4. Вика стоји људства на горама као да је велик народ, вика и врева царства скупљенијех народа; Господ над војскама прегледа војску убојиту.

5. Долазе из даљне земље, с краја небеса, Господ и оруђа срдне његове, да затре сву земљу.

6. Ридајте, јер је близу дан Господњи; *доћи ће као пустош од Свемогућега. [*Ја 1, 15.]

7. Зато ће свака рука клонути, и свако срце човјечије растопити се.

8. И они ће се смести, муке и болови спопашће их, мучиће се као породиља, препашће се један од другога, лица ће им бити као пламен.

9. Ево, иде дан Господњи љути с гњевом и јарошћу да обрати земљу у пустош, и грјешнике да истријеби из ње.

10. Јер звијезде небеске и прилике небеске неће пустити свјетлости своје, сунце ће *помрачити о рођају свом, и мјесец неће пустити свјетлости своје. [*Јез 32, 7; Мт 24, 29.]

11. И походићу васељену за злоћу, и безбожнике за безаконје; и укинућу разметање охолијех, и понос силнијех оборићу.

12. Учинићу да ће човјек више вриједити него злато чисто, више него злато Офирско.

13. Зато ћу затрести небо, и земља ће се покренути са свога мјеста од јарости Господа над војскама и у дан кад се распали гњев његов.

14. И биће као срна поплашена и као стадо којег нико не сабира; свак ће гледати за својим народом, и свак ће бјежати у своју земљу.

15. Ко се год нађе, биће прободен, и који се год скупе, погинуће од мача.

16. И дјецу ће им размрскати на њихове очи, куће ће им оплијенити и жене ће им срамотити.

17. Ево, ја ћу подигнути на њих Миде, који неће марити за сребро, нити ће злата искати.

18. Него ће из лукова дјецу убијати, ни на плод у утроби неће се смилвати, нити ће дјече жалити око њихово.

19. И Вавилон, урес царствима и дика слави Халдејској, биће као *Содом и Гомора кад их Бог затре. [*1 Мој 19, 24, 25.]

20. Неће се у њему живјети нити ће се ко населити од кољена до кољена, нити ће Арапин разапети у њему шатора, нити ће пастири почивати онуда.

21. Него ће почивати ондје дивље звијери, и куће ће њихове бити пуне великих змија, и ондје ће

наставати сове, и авети ће скакати онуда.

22. И довикиваће се буљине у пустијем кућама и змајеви у дворима веселијем. А доћи ће његово вријеме, и близу је, и дани његови неће се протегнути.

14. Ослобођење Израиља и побједна пјесма због погуби цара вавилонскога. Предсказање пропаста Асираца и Филистејаца.

1. Јер ће се смиловати Господ на Јакова, и *опет ће изабрати Израиља, и намјестиће их у земљи њиховој, и прилијепиће се к њима дошљаци и придружиће се дому Јаковљеву. [*Зах 1, 17.]

2. Јер ће их узети народи *и одвести на мјесто њихово, и наслиједиће их Израиљци у земљи Господњој да им буду слуге и слушкиње, и заробиће оне који их бјеху заробили, и биће господари својим насилницима. [*Ис 49, 22.]

3. И кад те смири Господ од труда твојега и муке, и од љутога ропства у ком си робовао,

4. Тада ћеш изводити ову причу о цару Вавилонском и рећи ћеш: Како нестало настојника, нестало данка?

5. Сломи Господ штап безбожницима, палицу владоцима,

6. Која је љуто била народе без престанка, и гњевно владала над народима, и гонила немилице.

7. Сва земља почива и мирна је; пјевају иза гласа.

8. Веселе се с тебе и јеле и кедри Ливански говорећи: Откако си пао, не долази нико да нас сијече.

9. Пакао доље усколеба се тебе ради да те сретне кад дођеш, пробуди ти мртваце и све кнезове земаљске, диже с пријестола њиховијех све цареve народне.

10. Сви ће проговорити и рећи теби: И ти ли си изнемогао као ми? Изједначио се с нама?

11. Спусти се у пакао понос твој, звука псалтира твојих; прострти су пода те мољци, а црви су ти покривач.

12. Како паде с неба, звијездо Данице, кћери зорина? Како се обори на земљу који си газио народе?

13. А говорио си у срцу свом: Изаћи ћу на небо, више звијезда Божијих подигнућу пријесто свој, и сјешћу на гори зборној на страни сјеверној;

14. Изаћи ћу у висине над облаке, изједначићу се с Вишњим.

15. А ти се у пакао сврже, у дубину гробну.

16. Који те виде погледаће на те, и гледаће те говорећи: То ли је онај који је тресао земљу, који је дрмао царства,

17. Који је васељену обраћао у пустињу, и градове њезине раскопавао? Робље своје није отпуштао кући?

18. Сви цареви народни, свиколики, леже славно, сваки у својој кући.

19. А ти се избаци из гроба својега, као гадна грана, као хаљина побијенијех, мачем пободенијех, који слазе у јаму камену, као погажен стрв.

20. Нећеш се здружити с њима погребом, јер си земљу своју затро, народ си свој убио; неће се спомињати сјеме зликовачко док је вијека.

21. Приправите покољ синовима његовијем *за безакоње отаца њиховијех да се не подигну и не наслиједе земље и не напуне васељене градовима. [*2 Мој 20, 5.]

22. Јер ћу устати на њих, говори Господ над војскама, и затрћу име Вавилону и остатак, и сина и унука, говори Господ.

23. И начинићу од њега стан ћуковима и језера водена, и омешћу га метлом погуби, говори Господ над војскама.

24. Закле се Господ над војскама говорећи: Доиста, биће како сам смислио, и како сам наумио извршиће се.

25. Потрћу Асираца у земљи својој, на горама својим изгазићу га; тада ће се скинути с њих јарам његов, и бреме његово с плећа њиховијех скинуће се.

26. То је намишљено свој земљи, и то је рука подигнута на све народе.

27. Јер је Господ над војскама наумио, ко ће разбити? И његову руку подигнуту ко ће одвратити?

28. Године које умрије цар Ахаз би објављено ово бреме:

29. Немој се радовати, земљо Филистејска сваколика, што се сломи прут онога који те је био; јер ће из коријена змијињег никнути змија василинска, и плод ће му бити змај огњени крилати.

30. И првенци сиромашки нахраниће се, и убоги ће почивати без страха; а твој ћу коријен уморити глађу, и остатак твој он ће побити.

31. Ридајте, врата; вичи, граде; растопила си се, сва земљо Филистејска, јер са сјевера иде дим и нико се неће осамити у зборовима његовијем.

32. И шта ће се одговорити посланицима народнијем? Да је Господ основао Сион и да ће у њ утјецати невољници народа његова.

15. *Предсказање пропасти Моава.*

1. Бреме Моаву. Да, обноћ се раскопа Ар Моавски и пропаде; да, обноћ се раскопа Кир Моавски и пропаде.
2. Отиде у дом и у Девон, на висине, да плаче. Моав ће ридати за Невоном и за Медевом, све ће му главе бити ћелаве, свака брада оскубена.
3. По улицама ће његовијем припасивати костријет, на крововима његовијем и на улицама његовијем све ће ридати сузе лијући.
4. И викаће Есевон и Елеала, до Јасе чуће им се глас; и војници ће Моавски викати, душа ће се у сваком узмучити.
5. *Срце моје вапије за Моавом; бјегунци његови побјегоше чак до Сигора као јуница трећакиња; јер ће се ићи уз брдо Луитско плачући, и путем Оронаимским разлијегаће се јаук. [*Ис 16, 11.]
6. Јер ће нестати вода Нимримских, јер ће посахнути биље, нестаће траве, зелени неће бити.
7. И зато што су остављали и што су чували однијеће се на поток Арапски.
8. Јер ће вика ићи око међа Моавских, до Еглаима јаук њихов, и до Вир-Елима јаук њихов.
9. Јер ће се вода Димонска напунити крви; и још ћу дометнути Димону, на бјегунце Моавске и на остатак земаљски послаћу лавове.

16. *Наставак предсказања о пропасти Моава.*

1. Шаљите *јагање господару земаљском, † од Селе до пустиње, ка гори кћери Сионске. [*2 цар 3, 4; † 2 цар 14, 7.]
2. Јер ће бити кћери Моавске на бродовима Арнонским као птица која лута, отјерана с гнијезда.
3. Учини вијеће, народе, начини сјен у подне као ноћ, заклони изагане, немој издати бјегунаца.
4. Нека код тебе бораве изгнани моји, Моаве; буди им заклон од пустошника; јер ће нестати насилника, престаће пустошење, истријебиће се са земље који газе друге.
5. И утврдиће се пријесто милошћу, и на њему ће сједјети једнако у шатору Давидову који ће судити и тражити што је право и бити брз да чини правду.
6. Чусмо за охолост Моава врло поноситога, за понос његов и охолост и обијест његову; лажи његове неће бити тврде.
7. Зато ће ридати Моавац над Моавцем, сви ће ридати; над темељима Кир-Аресетским уздисаћете јер су разваљени.
8. И поља Есевонска посушише се и чокот Сивамски; господа народна потрше красне лозе његове, које досезаху до Јазира и вијаху се по пустињи; одводе његове пружаху се и прелажаху преко мора.
9. Зато ћу плакати плачем Јазирским за чокотом Сивамским; заљеваћу те сузама својим, Есевоне и Елеало, јер пјесма о љетини твојој и о жетви твојој паде.
10. И нестало радости и весеља с поља роднога, у виноградима се не пјева ни подвикује, вина у кацама не гази газилац; учиних крај пјесмама.
11. Зато утроба моја јечи као гусле за Моавом, и срце моје за Кир-Ересом.
12. И кад се види да се уморио Моав на висини својој, ући ће у светињу своју да се помоли; али ништа неће свршити.
13. Ово је ријеч што рече Господ за Моава давно.
14. А сада вели Господ говорећи: До три године, *као што су године најамничке, олошаће слава Моавова са свијем мноштвом његовијем, и што остане биће врло мало и нејако. [*Ис 21, 16.]

17. *Предсказање о пропасти Дамаска и Израилевог царства.*

1. Бреме *Дамаску. Гле, Дамаск ће се укинути да не буде више град, него ће бити гомила развалина. [*Јер 49, 23; Ам 1, 3.]
2. Градови Ароирски биће остављени, биће за стада, те ће у њима почивати, и нико их неће плашити.
3. Нестаће градова Јефремовијех и царства у Дамаску и остатку Сирском биће као слава синова Израилевијех, вели Господ над војскама.
4. И у тај ће дан истанчати слава Јаковљева, и дебело тијело његово омршаће.
5. Јер ће бити као кад жетелац сабира жито и руком жање класје, и биће као кад се купи класје у долини Рафајској.

6. Али ће се оставити у њој пабирци као кад се отресе маслина, па двије-три остану у врху, и четири-пет на роднијем гранама, вели Господ Бог Израиљев.
7. У то ће вријеме човјек погледати на Творца својега, и очи његове гледаће на Свеца Израиљева;
8. А неће погледати на олтаре, дјело руку својих, нити ће гледати на оно што су начинили прсти његови, ни на лугове ни на ликове сунчане.
9. У то ће вријеме тврди градови његови бити као остављен грм и огранак, јер ће се оставити ради синова Израиљевијех, и биће пустош.
10. Јер си заборавио Бога спасења својега, и нијеси се сјећао стијене силе своје; зато сади красне садове и лозу страну пресађуј;
11. Дању ради да узрасте што посадиш, и јутром гледај да ти сјеме никне; али кад дође до брања разграбиће се, и остаће ти љута жалост.
12. Тешко мноштву великих народа, што буче као што буче мора, и узаврелијем народима, којих стоји врева као силнијех вода;
13. Врева стоји народа као великих вода; али ће повикати на њих, и они ће побјећи далеко, и биће гоњени као пљева по брдима од вјетра и као прах од вихора.
14. Увече ето страха, и прије него сване нема никога. То је дио онијех који нас газе, и нашљедство онијех који отимљу од нас.

18. *Етиопска земља прославља Господа.*

1. Тешко земљи која сјен чини крилима с оне стране ријека Етиопских;
2. Која шаље посланике преко мора, у лађама од сите по водама, говорећи: Идите, брзи гласници, к народу расијану и оплијењену, к народу страшну откако је досад, к народу размјерену и погажену, којему земљу разносе ријеке.
3. Сви који живите на свијету и станујете на земљи, кад се дигне застава на горама, гледајте, и кад затруби труба, слушајте.
4. Јер овако ми рече Господ: Умирићу се и гледаћу из стана својега, као врућина која суши послјије дажда и као росан облак о врућини жетвеној.
5. Јер прије бербе, кад напупе пупци и од цвијета постане грозд и стане зрети, окресаће одводе косијером, и узеће лозу и одсјећи.
6. Све ће се оставити птицама горским и звијерима земаљским; и птице ће љетовати на њима, а свакојаке звијери земаљске зимоваће.
7. *Тада ће се донијети дар Господу над војскама од народа расијаног и оплијењеног, од народа страшног откако је досад, од народа размјереног и погаженог, којему земљу разносе ријеке, к мјесту имена Господа над војскама, ка гори Сионској. [*Пс 68, 31.]

19. *Предсказање о пропасти Мисира. Мисир се удружује са Асиријом и Израиљем да служи Господу.*

1. Бреме *Мисиру. Гле, Господ сједећи на облаку лаку доћи ће у Мисир; и затрешће се од њега идоли Мисирски, и срце ће се растопити у Мисирцима. [*Јер 46, 13; Јез 29, 30; Мт 2, 14.]
2. И раздражићу Мисирце једне на друге, те ће војевати брат на брата и пријатељ на пријатеља, град на град, царство на царство.
3. И нестаће духа Мисиру, и намјеру његову разбићу; тада ће питати своје идоле и опсјенаре и враче и гатаре.
4. И предаћу Мисирце у руке жестоких господарима, и љут ће цар владати њима, вели Господ, Господ над војскама.
5. И нестаће воде из мора, и ријека ће пресахнути и засушити се.
6. И ријеке ће отећи, опашће и пресахнути потоци Мисирски, трска и сита посушиће се.
7. Трава крај потока, на ушћу потока, и сви усјеви крај потока посахнуће и нестаће их и пропашће.
8. И тужиће рибари и сјетоваће сви који бацају удицу, и који разацињу мрежу по водама забринуће се.
9. И стидјеће се који раде од танкога лана, и који ткају танко бијело платно.
10. И насиши ће му се развалити, и који заграђују рибњаке, сви ће бити жалосна срца.
11. Доиста, кнезови су Соански безумни, и савјет мудријех савјетника Фараонових луд је. Како можете говорити Фараону: Ја сам син мудријех, син старијех царева?
12. Гдје су? Гдје су мудраци твоји? Нека ти кажу ако знаду што је наумио за Мисир Господ над војскама.
13. Полудјеше кнезови Саонски; преварише се кнезови Нофски; прелестише Мисир главе племена његовијех.

14. *Господ је излио међу њих дух пријеваран, те учинише да посрће Мисир у свијем пословима као што посрће пијан човјек бљујући. [*1 цар 22, 22; Ис 29, 10.]
15. И неће бити дјела у Мисиру што би учинила *глава или реп, грана или сита. [*Ис 9, 14.]
16. Тада ће бити Мисирци као жене; бојаће се и дрхтати од руке Господа над војскама кад замахне на њих.
17. И земља ће Јудина бити страх Мисиру; ко је се год опомене, препашће се ради намјере Господа над војскама што је наурио супрот њему.
18. У то ће вријеме бити пет градова у земљи Мисирској који ће говорити језиком Хананским и заклињати се Господом над војскама; један ће се звати град Ахерес.
19. У то ће вријеме бити олтар Господњи усред земље Мисирске, и споменик Господњи на међи њезиној;
20. И биће знак и свједочанство Господу над војскама, у земљи Мисирској. Кад стану викати ка Господу на насилнике, он ће им послати спаситеља и кнеза и избавиће их.
21. И биће познат Господ Мисирцима, и познаће Мисирци Господа у то вријеме, и служиће му жртвама и дарима, и завјетоваће завјете Господу, и извршиваће.
22. Тако ће Господ ударити Мисир, и ударив исцијелиће, јер ће се обратити ка Господу, умолиће му се, и исцијелиће их.
23. У то ће вријеме бити пут из Мисира у Асирску, и Асирац ће ићи у Мисир и Мисирац у Асирску, и служиће Господу Мисирци с Асирцима.
24. У то ће вријеме Израилъ бити трећи с Мисирцима и Асирцима, и биће благослов посред земље.
25. Јер ће их благословити Господ над војскама говорећи: Да је благословен мој народ Мисирски и Асирски, дјело руку мојих, и нашљедство моје Израилъ.

20. *Предсказање о побједама Асираца над Мисиром и Етиопијом.*

1. Године које дође *Тартан на Азот, кад га посла Саргон, цар Асирски, те би Азот и узе га, [*2 цар 18, 17.]
2. У то вријеме рече Господ преко Исаије, сина Амосова, говорећи: Иди, скини костријет са себе, и изуј обућу с ногу својих. И учини тако и иђаше го и бос.
3. Тада рече Господ: Како иде слуга мој Исаија го и бос за знак и чудо што ће бити до три године Мисиру и Етиопској,
4. Тако ће одвести цар Асирски у ропство Мисирце и Етиопљане у сужањство, дјецу и старце, голе и босе и голијех задњица, на срамоту Мисирцима.
5. И препашће се и посрамиће се од Етиопске, узданице своје, и од Мисира, поноса својега.
6. И рећи ће тада који живе на овом острву: Гле, то је узданица наша, ка којој притјецасмо за помоћ да се сачувамо од цара Асирскога; како ћемо се избавити?

21. *Ново предсказање о пропасти Вавилона, Думе (Едома) и Арабије.*

1. Бреме пустињи на мору. Као вихори који пролазе на југ, тако ће доћи из пустиње, из земље страшне.
2. Љута утвара јави ми се. Невјерник невјеру чини, пустошник пустоши; ходи, Еламе; опколи, Мидијо! Свему уздисању учинићу крај.
3. Зато су бедра моја пуна бола; муке ме обузеше као кад се мучи породиља; згурих се чујући, препадох се видећи.
4. Срце ми се смете, гроза ме подуже; ноћ милина мојих претвори ми се у страх.
5. Постави сто, стражар нека стражи; једи, пиј; устајте кнезови, мажите штитове.
6. Јер овако ми рече Господ: Иди, постави стражара да ти јави што види.
7. И видје кола, и два реда коњика; кола с магарцима и кола с камилама; и пажаше добро великом пажњом.
8. И повика као лав: Господару, ја стојим једнако на *стражи дању, и стојим на стражи по сву ноћ. [*Авак 2, 1.]
9. И ево, дођоше на колима људи, у два реда коњици. Тада повика и рече: *Паде, паде Вавилон, и сви резани ликови богова његовијех разбише се о земљу. [*Отк 18, 2.]
10. Вршају мој, и пшенице гумна мојега! Што чух од Господа над војскама, Бога Израилева, јавих вам.
11. *Бреме Думи. Виче к мени неко са Сира: Стражару! Шта би ноћас? Стражару! Шта би ноћас? [*Јер 49, 7.]

12. Стражар рече: Доћи ће јутро, али и ноћ; ако ћете тражити, тражите, вратите се, дођите.
13. Бреме Арапској. По шумама у Арапској ноћиваћете, путници Дедански!
14. Изнесите воде пред жедне, који живите у земљи Теми, сретите с хљебом бјегунца.
15. Јер ће бјежати од мача, од мача голога, од лука запетого и од жестокога боја.
16. Јер овако ми рече Господ: За годину, *као што је година најамничка, нестаће све славе Кидарске.

[*Ис 16, 14.]

17. И што остане храбријех стријелаца синова Кидарских, биће мало; јер Господ Бог Израилев рече.

22. *Јерусалим опкољен. Сомна свргнут. Елијаким на власти.*

1. Бреме Долини виђења. Што ти је те си сва изашла на кровове?
2. Граде пуни вике и вреве, граде весели! Твоји побијени нијесу побијени мачем нити погибоше у боју.
3. Главари твоји узмакоше свиколики, повезаше их стријелци; што се год нађе твојих, сви су повезани, ако и побјегоше далеко.
4. Зато рекох: Прођите ме се, да плачем горко; не трудите се да ме тјешите за погибљу кћери народа мојега.
5. Јер је ово дан муке и потирања и сметње од Господа, Господа над војскама, у Долини виђења; обалиће зид, и вика ће бити до горе.
6. И Елам узе Тул, с колима људи и с коњицима, и Кир истаче штит.
7. И красне долине твоје напунише се кола, и коњици се намјестише пред вратима.
8. И одастрије се застирач Јудин; и погледао си у то вријеме на оружје у *кући шумској. [*1 цар 7, 2; 10, 17.]
9. И видјесте да је много пролома на граду Давидову, и сабрасте воду у Доњем језеру.
10. И избројисте куће Јерусалимске, и развалисте куће да утврдите зид.
11. И начинисте јаз међу два зида за воду из старог језера; али не погледасте на онога који је то учинио и не обазресте се на онога који је то одавна спремио.
12. И зва вас Господ над војскама у онај дан да плачете и ридате и да скубете косе и припашете костријет;
13. А где, радост и весеље, убијају говеда, кољу овце, једу месо и пију вино говорећи: *Једимо и пијмо, јер ћемо сјутра умријети. [*1 Кор 15, 32.]
14. Али Господ над војскама јави ми: Неће вам се опростити ово безакоње до смрти, вели Господ, Господ над војскама.
15. Овако вели Господ, Господ над војскама: Иди к оному ризничару, к *Сомни, управитељу дворском, [*Ис 36, 3.]
16. И реци му: Шта ћеш ти ту? И ко ти је ту? Те си ту истесао себи гроб? Истесао си себи гроб на високу мјесту и спремио си себи стан у камену.
17. Ево, човјече, Господ ће те бацити далеко и затрпаће те.
18. Завитлаће те и хитити као лопту у земљу пространу; ондје ћеш умријети и ондје ће бити кола славе твоје, срамото дому господара својега;
19. И сврћи ћу те с мјеста твојега, и истјераћу те из службе твоје.
20. И у то вријеме позваћу слуту својега Елијакима, сина Хелкијина;
21. И обући ћу му твоју хаљину, и твојим ћу га појасом опасати, и твоју ћу му власт дати у руку, и биће отац Јерусалимљанима и дому Јудину.
22. И метнућу му кључ од дома Давидова на раме: Кад он *отвори, неће нико затворити, и кад он затвори, неће нико отворити. [*Отк 3, 7.]
23. И као клин углавићу га на тврду мјесту, и биће пријесто славе дому оца својега;
24. И о њему ће се вјешати сва слава дома оца његова, синова и унука, свакојаки судови, и најмањи, и чаше и мјехови.
25. У то вријеме, вели Господ над војскама, помјериће се клин углављени на тврдом мјесту, и извадиће се и пашће, и тежа што је на њему пропашће; јер Господ рече.

23. *Суд над Тиром и Сидоном.*

1. Бреме *Тиру. Ридајте лађе Тарсиске, јер је раскопан, да нема куће нити ко долази. Из земље Китимске јави им се. [*Јез 26, 27.]
2. Умукните који живите на острву, које трговци Сидонски поморци пунише.
3. И доходи му бијаху по великим водама сјеме Сиорско, жетва с ријеке, и бјеше трг народима.

4. Стиди се, Сидоне, јер говори море, сила морска вели: Не мучим се порођајем, не рађам, не одгајам момака, не подижем дјевојака.
5. Као што се ожалостише кад чуше за Мисир, тако ће се ожалостити кад чују за Тир.
6. Идите у Тарсис, ридајте острвљани!
7. Је ли то ваш весели град којег је старина од давнина? Његове ће га ноге занијети далеко у туђинство.
8. Ко је то смислио на Тир, који раздаваше вијенце, чији трговци бјеху кнезови, и прекупци славни на земљи?
9. Господ је над војскама то смислио, да осрамоти понос сваке славе и да поништи све славне на земљи.
10. Пријеђи преко земље своје као поток, кћери Тарсиска; нема више појаса.
11. Руку своју подиже на море, задрма царства; Господ је заповједио за Ханан да се раскопају градови његови.
12. И вели: Нећеш се више веселити, осрамоћена дјевојко, кћери Сидонска. Устани, иди у Китим, ни ондје нећеш имати мира.
13. Ето, земље Халдејске; тога народа није било; Асур је основа за оне који живљаху у пустињама, подигоше куле у њој, поградише дворе; и обрати се у развалине.
14. Ридајте лађе Тарсиске, јер је раскопан ваш град.
15. И тада ће Тир бити заробљен седамдесет година, за вијек једнога цара, а послије седамдесет година пјеваће се Тиру као курви:
16. Узми гусле, иди по граду, заборављена курво; добро ударај, пјевај и попијевај, еда би те се опет опоменули.
17. Јер послије седамдесет година Господ ће походити Тир, а он ће се вратити на курварску заслугу своју, и курваће се са свијем царствима на земљи.
18. Али ће трговина његова и заслуга његова бити посвећена Господу, неће се остављати ни чувати, него ће трговина његова бити онима који настављају пред Господом да једу до ситости и имају одијело добро.

24. *Будући Божији суд земљи. Откривење славе Божије на гори Сиону.*

1. Гле, Господ ће испразнити земљу и опустити је, преврнуће је и расијаће становнике њезине.
2. И биће свештеник као народ, господар као слуга, госпођа као слушкиња, продавац као купац, који даје у зајам као који узима у зајам, који узима добит као који даје.
3. Сасвијем ће се испразнити земља, и сасвијем ће се оплијенити. Јер Господ рече ову ријеч.
4. Тужиће земља и опасти, изнемоћи ће васељена и опасти; изнемоћи ће главари народа земаљскога.
5. Јер се земља оскврни под становницима својим, јер преступише законе, измијенише уредбе, раскидоше завјет вјечни.
6. Зато ће проклетство прождријети земљу, и затрће се становници њезини; зато ће изгорјети становници земаљски, и мало ће људи остати.
7. *Тужиће вино, увенуће лоза винова, уздисаће сви који су весела срца. [*Јл 1, 12.]
8. *Престаће весеље уз бубње, нестаће граје онијех који се веселе, престаће весеље уз гусле. [*Јер 7, 34; 16, 9.]
9. Неће пити вина уз пјесме, огркнуће силовито пиће онима који га пију.
10. Разбиће се пусти град, затворене ће бити све куће да нико не улази.
11. Тужњава ће бити по улицама ради вина, проћи ће свако весеље, отићи ће радост земаљска.
12. Пустош ће остати у граду, и врата ће се развалити.
13. Јер ће бити у земљи и у народима *као кад се оберу маслине, и као кад се паљеткује послије бербе. [*Ис 17, 6.]
14. Ови ће подигнути глас свој и пјеваће ради величанства Господњега, подвигиваће од мора.
15. Зато славите Господа у долинама, на острвима морским име Господа Бога Израиљева.
16. С краја земље чусмо пјесме у славу праведноме; али рекох: Олошах! Олошах! Тешко мени! Невјерници невјеру чине, баш невјерници невјеру чине.
17. Страхота и јама и замка пред тобом је, становничке земаљски!
18. И ко утече чувши за страхоту, пашће у јаму; а ко ижлезе из јаме, ухватиће се у замку; јер ће се уставе на висини отворити и затрешће се темељи земљи.
19. Сва ће се земља разбити, сва ће се земља распасти, сва ће се земља усколебати.
20. Сва ће се земља *љуљати као пијан човјек, и премјестиће се као колиба, јер ће јој отежати

безакоње њезино, те ће пасти и неће више устати. [*Ис 19, 14.]

21. И у то ће вријеме походити Господ на висини војску високу и на земљи све цареве земаљске.

22. И скупиће се као што се скупљају сужњи у јаму, и биће затворени у тамницу, и послје много времена биће похођени.

23. И *посрамиће се мјесец и сунце ће се застидјети кад Господ над војскама стане царовати на гори Сиону и у Јерусалиму, и пред старјешинама својим прослави се. [*Ис 60, 19.]

25. *Захвална пјесма избављених послје Божијег суда.*

1. Господе, ти си Бог мој, узвишаваћу те, славићу име твоје, јер си учинио чудеса; намјере твоје од старине вјера су и истина.

2. Јер си од града начинио гомилу, и од тврдога града зидине; од града двор за странце, довијека се неће саградити.

3. Зато ће те славити народ силан, град страшнијех народа бојаће те се.

4. Јер си био крјепост убогоне, крјепост сиромашу у невољи његовој, *уточиште од поплаве, заклон од жеге, јер је гњев насилнички као поплава која обаљује зид. [*Ис 4, 6.]

5. Вреву иностранаца прекинуо си као припеку на суху мјесту; као припека сјеном од облака, тако се пјевање насилника прекиде.

6. И Господ ће над војскама учинити свијем народима на овој гори гозбу од претила мяса, гозбу од чиста вина, од претила мяса с можданима, од вина без талоба.

7. И поквариће на овој гори застирач којим су застрти сви народи, и покривач којим су покривени сви народи.

8. *Уништиће смрт заувјек, и † утрће Господ Господ сузе са свакога лица, и срамоту народа својега укинуће са све земље; јер Господ рече. [*1 Кор 15, 54; † Отк 7, 17.]

9. И рећи ће се у оно вријеме: Гле, ово је Бог наш, њега чекасмо, и спашће нас; ово је Господ, њега чекасмо; радоваћемо се и веселићемо се за спасење његово.

10. Јер ће рука Господња починути на овој гори, а Моав ће се изгазити на свом мјесту као што се гази слама за гној.

11. И размахнуће рукама својим сред њега, као што размахује пливач да плива, и обориће охолост његову мишицама руку својих.

12. И град и високе зидове твоје снизиће, обориће, бациће на земљу у прах.

26. *Пјесма народна у славу Бога и уздање у Бога.*

1. Тада ће се пјевати ова пјесма у земљи Јудиној: Имамо тврд град; *зидови су и опкоп спасење. [*Ис 60, 18.]

2. *Отворите врата да уђе народ праведни, који држи вјеру. [*Пс 118, 19.]

3. Ко се тебе држи, чуваш га једнако у миру, јер се у тебе узда.

4. Уздајте се у Господа довијека, јер је Господ Господ вјечна стијена.

5. Јер понижује оне који наставају на висини, град високи обара, обара га на земљу, обраћа га у прах.

6. Те га гази нога, ноге убогих, стопала невољнијех.

7. Пут је праведнику прав, ти равниш стазу праведноме.

8. И на путу судова твојих, Господе, чекамо те; твоје име и твој спомен жуди душа.

9. Душом својом жудим тебе ноћу, и духом својим што је у мени тражим те јутром; јер кад су судови твоји на земљи, уче се правди који живе у васељени.

10. Ако се и помилује безбожник, не учи се правди, у земљи најправеднијој чини безакоње и не гледа на величанство Господње.

11. Господе, рука је твоја високо подигнута, а они не виде; видјеће и посрамиће се од ревности за народ, и огањ ће прождријети непријатеље твоје.

12. Господе, нама ћеш дати мир, јер сва дјела наша ти си нам учинио.

13. Господе Боже наш, господарише над нама господари други осим тебе, али само тобом помињемо име твоје.

14. Помријеше, неће оживјети, мртви будући неће устати, јер си их ти походио и истријебио, затро сваки спомен њихов.

15. Господе, умножио си народ, умножио си народ и прославио си се, али си их загнао на све крајеве земаљске.

16. Господе, *у невољи тражише те, изливаше покорну молитву кад си их карао. [*Ос 5, 15.]

17. Као *трудна жена кад хоће да се породи па се мучи и виче од бола, такви бијасмо ми пред

тобом, Господе! [*Јн 16, 21.]

18. Затрудњесмо, мучисмо се да родимо, и као да родисмо вјетар, никако не помогосмо земљи, нити падоше који живе у васељени.

19. *Оживјеће мртви твоји, и моје ће мртво тијело устати. Пробудите се и пјевајте који станујете у праху; јер је твоја роса, роса на трави, и земља ће изметнути мртваце. [*Јез 37, 1 и даље.]

20. Хајде народе мој, уђи у клијети своје, и закључај врата своја за собом, прикриј се за час, докле прође гњев.

21. Јер, гле, Господ излази из мјеста својега да походи становнике земаљске за безакоње њихово, и земља ће открити крви своје, нити ће више покривати побјенијех својих.

27. *Понижење светских сила, сабирање синова Израилевих.*

1. Тада ће Господ покарати мачем својим љутијем и великим и јаким левијатана, пругу змију, и левијатана, кривуљасту змију, и убиће змаја који је у мору.

2. Тада *пјевајте о винограду који рађа црвенијем вином: [*Ис 5, 1.]

3. Ја Господ чувам га, у свако доба заљевају га; дан ноћ чуваћу га да га ко не оштети.

4. Нема гњева у мене; ко ће ставити у бој насупрот мени чкаљ и трње? Ја ћу погазити и спалити све.

5. Или нека се ухвати за силу моју да учини мир са мнош; учиниће мир са мнош.

6. Једном ће се *укоријенити Јаков, процвјетаће и узрости Израил, и напуниће васељену плодом. [*Ис 37, 31.]

7. Је ли га ударио онако како је ударио оне који њега удараше? Је ли га убио онако како су убијени они које је убио?

8. *С мјером га је карао, кад га је одбацио, кад га је однио силнијем вјетром својим источнијем. [*Јер 30, 11.]

9. Зато ће се тијем очистити безакоње Јаковљево и то ће бити сва корист што ће се узети гријех његов кад све камење олтарно разметне као раздробљено кречно камење и не буде више гајева ни сунчанијех ликова,

10. Јер ће тврди град опустјети и биће стан остављен и занемарен као пустиња; ондје ће пасти теле и ондје ће лијегати, и појешће му гране.

11. Кад се посуше гране, поломиће се; жене ће долазити и ложити их на огањ. Јер је народ неразуман; зато га неће жалити који га је створио, и који га је саздао неће се смиловати на њ.

12. У то ће вријеме Господ овиијати од обале ријеке до потока Мисирскога, а ви, синови Израилеви, сабраћете се један по један.

13. И тада ће се затрубити у велику трубу, и који се бјеху изгубили у земљи Асирској и који бијаху изагнани у земљу Мисирску, доћи ће и клањаће се Господу на светој гори у Јерусалиму.

28. *Суд Јефрему и Самарији. Скупоцјен камен од угла у Сиону.*

1. Тешко гиздавоме вијенцу пијаница Јефремовијех, увелом цвијету краснога накита њихова, који су уврх роднога дола, пијани од вина!

2. Гле, у Господа има неко јак и силан као пљусак од града, као олуја која све ломи, као поплава силне воде кад навали, обориће све на земљу руком.

3. Ногама ће се изгазити гиздави вијенац, пијанице Јефремове.

4. И увели цвијет краснога накита њихова, што је уврх роднога дола, биће као воће узрело прије љета, које чим ко види, узме у руку и поједе.

5. У оно ће вријеме Господ над војскама бити славна круна и дичан вијенац остатку народа својега,

6. И дух суда ономе који сједи да суди, и сила онима који узбијају бој до врата.

7. Али се и они заносе од вина, и посрћу од силовита пића. Свештеник и пророк заносе се од силовита пића, освојило их је вино, посрћу од силовита пића, заносе се у пророковању, спотичу се у суђењу.

8. Јер су сви столови пуни бљувотине и нечистоте, нема мјеста чиста.

9. Кога ће учити мудрости, и кога ће упутити да разумије науку? Дјецу, којој се не даје више млијеко, која су одбијена од сисе?

10. Јер заповијест по заповијест, заповијест по заповијест, правило по правило, правило по правило, овдје мало, ондје мало даваше се.

11. Зато ће *неразумљивом бесједом и туђим језиком говорити томе народу; [*1 Кор 14, 21.]

12. Јер им рече: Ово је починак, оставите уморна да почине; ово је одмор; али не хтјеше послушати.

13. И биће им ријеч Господња, заповијест по заповијест, заповијест по заповијест, правило по правило, правило по правило, мало овдје, мало ондје, да иду и падају наузнако и разбију се, и да се

заплету у замке и ухвате.

14. Зато слушајте ријеч Господњу, људи подсмјевачи, који владате народом што је у Јерусалиму.

15. Што рекосте: Ухватисмо вјеру са смрћу, и уговорисмо с гробом; кад зађе бич као поводањ, неће нас дохватити, јер од лажи начинисмо себи уточиште, и за пријевару заклонисмо се;

16. Зато овако вели Господ Господ: Ево, ја мећем у Сиону *Камен, Камен изабран, Камен од угла, скупопцјен, темељ тврд; ко вјерује неће се плашити. [*Пс 118, 22; Рим 9, 33; 10, 11; 1 Пет 2, 6.]

17. И извршићу суд по правилу и правду по мјерилима; и град ће потрти лажно уточиште и вода ће потопити заклон.

18. И вјера ваша са смрћу уништиће се, и уговор ваш с гробом неће остати, а кад зађе бич као поводањ, потлачиће вас.

19. Чим зађе, однијеће вас, јер ће залазити свако јутро, дању и ноћу, и кад се чује вика, биће сам страх.

20. Јер ће одар бити кратак да се човјек не може пружити, и покривач узак да се не може умотати.

21. Јер ће Господ устати као на гори *Ферасиму, разгњевиће се као у долу † Гаваонском, да учини дјело своје, необично дјело своје, да сврши посао свој, необичан посао свој. [*2 Сам 5, 20; † 1 дн 14, 16.]

22. Немојте се, дакле, више подсмјевати да не постану јачи окови ваши, јер чух од Господа Господа над војскама *погибао одређену свој земљи. [*Ис 10, 22, 23.]

23. Слушајте и чујте глас мој, пазите и чујте бесједу моју.

24. Оре ли орач сваки дан да посије? Или бразди и повлачи њиву своју?

25. Кад поравни озго, не сије ли грахор и ким? И не меће ли пшеницу на најбоље мјесто, и јечам на згодно мјесто, и крупник на његово мјесто?

26. И Бог га његов учи и упућује како ће радити.

27. Јер се грахор не врше браном, нити се точак колски обрће по киму, него се цијепом млати грахор и ким прutom.

28. Пшеница се врше, али неће једнако вријећи нити ће је сатрти точком колским на зупцима раздробити.

29. И то долази од Господа над војскама, који је диван у савјету, велик у мудрости.

29. Јерусалим ће бити опкољен и потом избављен. Народ ће заслијепити. Чудесна промјена.

1. Тешко Арилу, Арилу, граду гдје је стајао Давид. Додајте годину на годину, нека кољу жртве празничне.

2. Али ћу притијеснити Арила, и биће жалост и туга, јер ће ми бити као Арил.

3. Јер ћу те опколити војском, и стегнућу те опкопима и подигнућу супрот теби куле.

4. Те ћеш оборен говорити са земље и из праха ћеш муцати, и глас ће ти бити са земље као у бајача и из праха ћеш шапћући говорити.

5. А мноштво непријатеља твојих биће као ситан прах и мноштво насилника као пљева кад се размеће; и то ће бити зачас, изненада.

6. *Господ над војскама походиће га громом и трусом и хуком великом, вихором и буром и пламеном опњенијем који прождире. [*Ис 30, 30.]

7. И мноштво свијех народа који војују на Арил и сви који ударају на њ и на зидове његове и који га притјешњују, биће као утвара ноћна у сну.

8. Биће као кад гладан сни да једе, па кад се пробуди а душа му празна; или кад сни жедан да пије, па кад се пробуди, а он изнемогао и душа му жедна; тако ће бити мноштво свијех народа што војују на гору Сионску.

9. Станите и чудите се; вапијте и вичите: Пијани су, али не од вина; посрћу, али не од силовита пића.

10. *Јер је Господ излио на вас дух тврдога сна и затворио вам очи, ослијепио пророке и † видиоце, главаре ваше. [*Рим 11, 8; † Ис 6, 10.]

11. И свака утвара биће вам као ријечи у запечаћеној књизи, коју даду човјеку који зна читати говорећи: Читај то; а он рече: Не могу, јер је запечаћено.

12. Или да даду књигу оном који не зна читати говорећи: Читај то; а он рече: Не знам читати.

13. Зато рече Господ: *Што се овај народ приближује устима својима и уснама својим поштује ме, а срце им далеко стоји од мене, и страх којим ме се боје заповијест је људска којој су научени, [*Мт 15, 8, 9.]

14. Зато ћу, ево, још радити чудесно с тијем народом, чудесно и дивно, и *мудрост мудријех његовијех погинуће и разума разумнијех нестане. [*1 Кор 1, 19.]

15. Тешко онима који дубоко сакривају од Господа намјеру, који раде у мраку и говоре: Ко нас

види? И ко нас зна?

16. Наопакe мисли ваше нијесу ли као кал лончарски? *Говори ли дјело за онога који га је начинио:

Није ме начинио? И лонац говори ли за онога који га је начинио: Не разумије? [*Ис 45, 9.]

17. Неће ли се доскора и *Ливан претворити у поље, и поље се узимати за шуму? [*Ис 32, 15.]

18. И *у тај ће дан глухи чути ријечи у књизи, и из таме и мрака видјеће очи слијепијех. [*Ис 35, 5.]

19. И кротки ће се веома радовати у Господу, и ништи између људи веселиће се са свеца Израиљева.

20. Јер насилника неће бити, и нестаће подсмјевача, и истријебиће се сви који гледају да чине безакоње.

21. Који окривљује човјека за ријеч, и *међу замку ономе који кара на вратима, и обарају праведнога лажју. [*Ам 5, 10.]

22. Зато Господ, који је откупио Аврама, овако говори за дом Јаковљев: Неће се више Јаков постидјети, нити ће му лице поблиједјети.

23. Јер кад види усред себе дјецу своју, дјело руку мојих, тада ће они светити име моје, светиће Свеца Јаковљева и бојаће се Бога Израиљева.

24. И који лутају духом оразумиће се, и викачи ће примити науку.

30. Тешко онима који побјегну у Мисир! Благо онима који се уздају у Господа! Суд Асирији.

1. Тешко синовима одметницима, говори Господ, који састављају намјере које нијесу од мене, заклањају се за заклон који није од мога духа, да domeћу гријех на гријех;

2. Који слазе у Мисир не питајући шта ћу ја рећи, да се укријепе силом Фараоновом и да се заклоне под сјеном Мисирским.

3. Јер ће вам сила Фараонова бити на срамоту, и заклон под сјеном Мисирским на поругу.

4. Јер кнезови његови бише у Соану, и посланици његови дођоше у Ханес.

5. Али ће се сви посрамити с народа који им неће помоћи, нити ће им бити на корист ни на добит, него на срамоту и на поругу.

6. Товар ће бити на стоци јужној: У земљу гдје је невоља и мука, гдје су лавови и лавићи, гује и змајеви огњени крилати, однијеће благо своје магарцима на раменима и богатство своје камилама на грбама, к народу који неће помоћи.

7. Јер ће Мисирци узалуд и напрасно помагати; зато вичем о том: Јачина им је да сједе с миром.

8. Сада иди, напиши ово пред њима на дашчицу, напиши у књигу, да остане за времена која ће доћи, довијека:

9. Они су народ непокоран, синови лажљиви, синови који неће да слушају закона Господњег;

10. Који говоре видиоцима: Немојте виђати, и пророцима: Немојте нам пророковати што је право, говорите нам миле ствари, пророкујте пријевару;

11. Сврните с пута, одступите од стазе, нека нестане испред нас свеца Израиљева.

12. Зато овако вели Светац Израиљев: Кад одбацујете ову ријеч, и уздате се у пријевару и опачину и на њу се ослањате,

13. Зато ће вам то безакоње бити као пукотина у зиду који хоће да падне, која издигне зид високо, те се нагло уједанпут обори.

14. И разбиће га као што се разбија разбијен суд лончарски, не жали се, те се не нађе ни пријепа кад се разбије да узмеш огањ с огњишта или да захватиш воде из јаме.

15. Јер овако говори Господ Господ, светац Израиљев: Ако се повратите и будете мирни, избавићете се, у миру и уздању биће сила виша; али ви нећете.

16. Него говорите: Не; него ћемо на коњма побјећи. Зато ћете бјежати. Појахаћемо брзе коње. Зато ће бити бржи који ће вас тјерати.

17. Бјежаће вас тисућа кад један повиче; кад повичу петорица, бјежаћете сви, докле не останете као окресано дрво наврх горе и као застава на хуму.

18. А зато чека Господ да се смиљује на вас, и зато ће се узвисити да вас помилује; јер је Господ праведан Бог; благо свјема који га чекају.

19. Јер ће народ наставати у Сиону, у Јерусалиму; нећеш више плакати, доиста ће те помиловати кад повичеш; чим те чује, одазваће ти се.

20. Премда ће вам Господ дати хљеба тужнога и воде невољничке; али ти се више неће узимати учитељи твоји, него ће очи твоје гледати учитеље твоје,

21. И уши ће твоје слушати ријеч иза тебе гдје говори: То је пут, идите њим, ако бисте сврнули надесно или налијево.

22. И *опрзнићете посребрене ликове своје резане и златно одијело ликова ливенијех, и бацићете

их као нечистоту, и рећи ћеш им: Одлазите. [*Ис 2, 20.]

23. И даће дажд сјемену твојему које посијеш на њиви, и хљеб од рода земаљскога биће обилат и сит; тада ће стока твоја пасти на паши пространој.

24. Волови и магарци, што раде земљу, јешће чисту зоб овијану лопатом и решетом.

25. И на свакој гори високој и на сваком хуму високом биће извори и потоци, кад буде покољ велики, кад нападају куле.

26. И свјетлост ће мјесечна бити као свјетлост сунчана, а свјетлост ће сунчана бити седам пута већа, као свјетлост од седам дана, кад Господ завије улом народу својему и исцијели ране које му је задао.

27. Гле, име Господње иде издалека, гњев његов гори и врло је тежак; усне су му пуне љутине и језик му је као огањ који сажиже.

28. А дух му је као поток који плави и допире до грла, да расије народе да отиду у ништа, и биће у чељустима народима узда која ће их гонити да лутају.

29. Пјеваћете као ноћу уочи празника, и веселићете се од срца као онај који иде са свиралом на гору Господњу, к стијени Израилевој,

30. *И Господ ће пустити да се чује слава гласа његова, и показаће како маше руком својом с љутијем гњевом и пламеном огњенијем који прождире, с распом и са силнијем даждем и с градом.

[*Ис 29, 6.]

31. Јер ће се од гласа Господњег препасти Асирац, који је био палицом.

32. И куда год прође палица поуздана, којом ће Господ навалити на њ, биће бубњи и гусле, и ратовима жестоких ратоваће на њих.

33. Јер је већ приправљен Тофет, и самом цару приправљен је, начинио је дубок и широк; мјеста, огња и дрва има много; дах Господњи као поток сумпорни упалиће га.

31. Слаба помоћ од Мисира. Божија помоћ у борби са Асирцима.

1. Тешко онима *који иду у Мисир за помоћ, који се ослањају на коње, и уздају се у кола што их је много, и у коњике што их је велико мноштво, а не гледају на Свеца Израилева и не траже Господа.

[*Ис 30, 2.]

2. Али је и он мудар, и навући ће зло, и *неће порећи своје ријечи, него ће устати на дом неваљалијех људи и на оне који помажу онима који чине безакоње. [*4 Мој 23, 19.]

3. А Мисирци су људи а не Бог, и коњи су њихови тијело а не дух; и зато ће Господ махнути руком својом, те ће пасти помагач, пашће и онај коме помаже, и сви ће заједно погинути.

4. Јер овако ми рече Господ: Као што лав и лавић риче над ловом својим, и ако се и свиче на њ мноштво пастира, он се не плаши од вике њихове нити се покорава на буку њихову, тако ће Господ над војскама сићи да војује за гору Сионску и за хум њезин.

5. *Као птице крилима Господ ће над војскама заклањати Јерусалим, и заклањајући избавиће, и облазећи сачуваће. [*5 Мој 32, 11.]

6. Вратите се к њему, од којег се сасвијем одвргосте, синови Израилеви!

7. Јер ће у онај дан сваки *одбацити идоле своје сребрне, и златне своје идоле, које вам руке ваше начинише на гријех. [*Ис 2, 20.]

8. И Асирац ће *пасти од мача не човјечијег, и мач не човјечји појешће га, и бјежаће испред мача, и младићи ће његови плаћати данак. [*Ис 37, 36.]

9. И стијена ће његова проћи од страха, и кнезови ће се његови препасте од заставе, вели Господ, чији је огањ на Сиону и пећ у Јерусалиму.

32. Будуће Царство правде. Истинска безбједност духом са висине.

1. Ево цар ће царовати право и кнезови ће *владати по правди. [*Јер 23, 5.]

2. И човјек ће бити као заклон од вјетра, и као уточиште од поплаве, као потоци на суху мјесту, као сјен од велике стијене у земљи сасушеној.

3. И очи онијех који виде неће бити заслијепљене, и уши онијех који чују слушаће.

4. И срце неразумнијех разумјеће мудрост, и језик мутавијех говориће брзо и разговјетно.

5. Неваљаца се неће више звати кнез, нити ће се тврдица називати подашнијем.

6. Јер неваљаца о неваљалству говори, и срце његово гради безакоње, радећи лицемјерно и говорећи на Бога лаж, да испразни душу гладному и напој жедному да узме.

7. И справе тврдичине зле су; смишља лукаштине да затре ниште ријечима лажнијем и кад сиромаша говори право.

8. Али кнез смишља кнежевски, и устаје да ради кнежевски.

9. Устаните, жене мирне, слушајте глас мој; кћери безбрижне, чујте ријечи моје.

10. За много година бићете у сметњи, ви безбрижне; јер неће бити бербе, и сабирање неће доћи.
11. Страшите се, ви мирне; дрхтите, ви безбрижне, свуците се, будите голе, и припашите око себе костријет,
12. Бијући се у прси за лијепијем њивама, за роднијем чокотима.
13. Трње и чкаљ никнуће на земљи народа мојега, и по свијем кућама веселијем, у граду веселом.
14. Јер ће се дворови оставити, вреве градске нестаће; куле и стражаре постаће пећине довијека, радост дивљим магарцима и паша стадима,
15. Докле се не излије на нас дух с висине и *пустиња постане њива, а њива се стане узимати за шуму. [*Ис 29, 17.]
16. Тада ће суд становати у пустињи, и правда ће стајати на њиви.
17. И мир ће бити дјело правде, што ће правда учинити биће покој и безбрижност довијека.
18. И мој ће народ сједјети у мирну стану и у шаторима поузданијем на почивалиштима тихим.
19. Али ће град пасти на шуму, и град ће се врло низити.
20. Благо вама који сијете покрај сваке воде, и пуштате волове и магарце.

33. *Народу Божијему, који јадикuje, обећава се пропаст непријатеља, грјешницима на страх, а вјернима на радост.*

1. Тешко теби који пустошиш а тебе не пустоше, и који чиниш невјеру а теби се не чини невјера; кад престанеш пустошити, бићеш опустошен, кад престанеш чинити невјеру, чиниће ти се невјера.
2. Господе, смилуј се на нас, тебе чекамо; буди им мишица свако јутро, и спасење наше у невољи.
3. Народи побјегоше од јаке вике, расијаше се народи што се ти подиже.
4. И покупиће се плијен ваш као што се купе гусјенице, скочиће на њ као што скачу скакавци.
5. Узвишен је Господ, јер настава на висини; напуниће Сион суда и правде.
6. И тврђа времена твојега, сила спасења твојега биће мудрост и знање; страх Господњи биће благо твоје.
7. Ето, јунаци њихови вичу на пољу, и посланици мирни плачу горко.
8. Путови опустјеше, путници не путују; поквари уговор, одбаци градове, не мари за човјека.
9. Земља тужи и чезне, Ливан се стиди и вене, Сарон је као пустиња, Васан и Кармил огољеше.
10. Сада ћу устати, вели Господ, сада ћу се узвисити, сада ћу се подигнути.
11. Затрудњете сламом, родићете стрњку; гњев ваш прождријеће вас као огањ.
12. И народи ће бити као пећи кречне, изгорјеће огњем као трње посјечено.
13. Слушајте који сте далеко што сам учинио, и који сте близу познајте моћ моју.
14. Грјешници у Сиону уплашиће се, дрхат ће спопасти лицемјере, и рећи ће: Ко ће нас остати код огња који прождире? Ко ће нас остати код вјечне жеге?
15. *Ко ходи у правди и говори што је право; ко мрзи на добитак од насиља; ко отреса руке своје да не прими поклона; ко затискује уши своје да не чује за крв, и зажима очи своје да не види зла; [*Пс 15, 2; 24, 4.]
16. Он ће наставати на високим мјестима; градови на стијенама биће му уточиште, хљеб ће му се давати, воде му се неће премицати.
17. Очи ће ти видјети цара у красоти његовој, гледаће земљу далеку.
18. Срце ће твоје мислити о страху говорећи: Гдје је писар? Гдје бројач? Гдје је онај што прегледа куле?
19. Нећеш видјети жестока народа, *народа који говори из дубина да се не разбира, у кога је језик мутав да се не разумије. [*5 Мој 28, 49.]
20. Погледај на Сион, град празника наших; очи твоје нека виде Јерусалим, мирни стан, шатор, који се неће однијети, којему се коље неће нигда помјерити, и ниједно му се уже неће откинути.
21. Него ће нам ондје Господ велики бити мјесто ријека и потока широких, по којима неће ићи лађа с веслима, нити ће велика лађа пролазити онуда.
22. Јер је Господ наш судија, Господ је који нам поставља законе, Господ је цар наш, он ће нас спасти.
23. Ослабише твоја ужа, не могу тврдо држати катарке своје ни разапети једра; тада ће се раздијелити велик плијен, хроми ће разграбити плијен.
24. И нико од становника неће рећи: Болестан сам. Народу који живи у њему опростиће се безаконје.

34. *Божији суд свима непријатељима његовог народа, особито Едому.*

1. Приступите, народи, да чујете; пазите, народи; нека чује земља и што је у њој, васељена и што се год рађа у њој.
2. Јер се Господ разгњевио на све наредбе, и разљутио се на сву војску њихову, затрће их, предаће их на покољ.
3. И побијени њихови бациће се, и од мртваца њиховијех дизаће се смрад и горе ће се расплинути од крви њихове.
4. И сва ће се војска небеска растопити, и “савиће се небеса као књига, и сва војска њихова попадаће као што пада лист с винове лозе и као што пада са смокве. [*Отк 6, 14.]
5. Јер је опојен на небу мач мој, ево, „сићи ће на суд на Едомце и на народ који сам проклео да се затре. [*Јер 49, 7 и даље.]
6. Мач је Господњи пун крви и тован од претилине, од крви јагњеће и јарчије, од претилине бубрега овнујских; јер Господ има жртву у Восору и велико клање у земљи Едомској.
7. И једнорози ће сићи с њима и јунци с биковима; земља ће се њихова опити од крви и прах ће њихов утити од претилине.
8. Јер ће бити дан *освете Господње, година плаћања, да би се осветио Сион. [*Ис 63, 4.]
9. И потоци ће се њезини претворити у смолу, и прах њезин у сумпор, и земља ће њихова постати смола разгорјела.
10. Неће се гасити ни ноћу ни дању, *довијека ће се дизати дим њезин, од кољена до кољена остаће пуста, нико неће прелазити преко ње довијека. [*Отк 14, 11; 19, 3.]
11. Него ће је наслиједити гем и ћук, сова и гавран населиће се у њој. И Господ ће растегнути преко ње уже погibli и мјерила пустоши.
12. Племиће њезине зваће да царују, али неће бити ниједнога, и сви ће кнезови њезини отићи у ништа.
13. И трње ће изникнути у дворима њиховијем, коприва и чкаљ у градовима њиховијем, и *биће стан змајевима и насеље совама. [*Ис 13, 21.]
14. И сретаће се дивље звијери с буљинама, авети ће се довикивати, ондје ће се населити вјештице и наћи почивалиште.
15. Ондје ће се гнијездити ћук и носити јаја и лећи птиће и сабирати их под сјен свој; ондје ће се састајати и јастребови један с другим.
16. Тражите у књизи Господњој и читајте, ништа од овога неће изостати и ниједно неће бити без другога; јер што кажем, он је заповједио, и дух ће их његов сабрати.
17. Јер им он баци ждријеб, и рука његова раздијели им земљу ужем, и њихова ће бити довијека, од кољена до кољена наставаће у њој.

35. *О пустињи сасушеној и жедној. Добро народа Божијега послје поднесених мука.*

1. Радоваће се томе пустиња и земља сасушена, веселиће се пустош и процвјетати као ружа.
2. *Процвјетаће обилно, и веселиће се радујући се и попијевајући; слава Ливанска даће јој се и красота Кармилска и Саронска; та ће мјеста видјети славу Господњу, красоту Бога нашега. [*Ис 32, 15.]
3. *Укријепите клонуде руке, и кољена изнемогла утврдите. [*Јов 4, 3; 12, 2.]
4. Реците онима којима се срце уплашило: Охрабрите се, не бојте се; ево Бога вашег; освета иде, плата Божија, сам иде, и спашће вас.
5. *Тада ће се отворити очи слијепима, и уши глухима отвориће се. [*Ис 29, 18; Мт 11, 5.]
6. Тада ће хром скакати као јелен, и језик нијевога пјеваће, јер ће у пустињи проврети воде и потоци у земљи сасушеној.
7. И сухо ће мјесто постати језеро, и земља сасушена извори водени, у стану змајевском, по ложама њиховијем, биће трава, трска и сита.
8. И ондје ће бити насап и пут, који ће се звати свети пут; неће ићи по њему нечисти, него ће бити за њих; ко узиде њим, ни луд неће заћи.
9. *Неће ондје бити лава, и љута звијер неће ићи по њему, нити ће се ондје наћи, него ће ходити избављени. [*3 Мој 26, 6; Ис 11, 9; Јез 34, 25.]
10. И које *искупи Господ, вратиће се и доћи ће у Сион пјевајући, и вјечна ће радост бити над главом њиховом, добиће радост и весеље, а † жалост и уздисање бјежаће. [*Ис 51, 11; † Отк 21, 4.]

36. *Сенахирим опкољава Јерусалим.*

1. Четрнаесте године царовања Језекијина подиже се *Сенахирим, цар Асирски, на све тврде градове Јудине, и узе их. [*2 цар 18, 13-17; 2 дн 32, 1-19.]

2. И посла цар Асирски Равсака из Лакхиса у Јерусалим к цару Језекији с великом војском; и он стаде код јаза горњег језера на путу код поља бјељарева.
3. Тада изиде к њему Елијахим, син Хелкијин, који бијаше над двором, и Сомна писар и Јоах, син Асафов, паметар.
4. И рече им Равсак: Кажите Језекији: Овако каже велики цар, цар Асирски: Каква је то узданица у коју се уздаш?
5. Да речем, али су празне ријечи, да имаш свјета и силе за рат. У што се дакле уздаш, те си се одметнуо од мене?
6. Гле, уздаш се у штап од трске сломљене, у Мисир, на који ако се ко наслони, ући ће му у руку и пробошће је; такав је Фараон, цар Мисирски, свјема који се уздају у њ.
7. Ако ли ми речеш: Уздамо се у Господа Бога својега; није ли то онај чије је висине и олтаре оборио Језекија и заповједио Јуди и Јерусалиму: Пред овим олтаром клањајте се?
8. Хајде затеци се мојему господару, цару Асирском, и даћу ти двије тисуће коња, ако можеш додати који ће јахати.
9. Како ћеш, дакле, одбити и једнога војводу између најмањих слугу господара мојега? Али се ти уздаш у Мисир за кола и коњике.
10. Сврх тога, еда ли сам ја без Господа дошао на ово мјесто да га затрем? Господ ми је рекао: Иди на ту земљу, и затри је.
11. Тада Елијахим и Сомна и Јоах рекоше Равсаку: Говори слугама својим Сирски, јер разумијемо, а немој нам говорити Јудејски да слуша народ на зиду.
12. А Равсак рече: Еда ли ме је господар мој послао ка господару твојему или к теби да кажем ове ријечи? Није ли к тијем људима што сједе на зиду, да једу своју нечист и да пију своју мокраћу с вама?
13. Тада стаде Равсак и повика иза гласа Јудејски и рече: Чујте ријечи великога цара Асирскога.
14. Овако каже цар: Немојте да вас вара Језекија, јер вас не може избавити.
15. Немојте да вас наговори Језекија да се поуздате у Господа, говорећи: Господ ће нас избавити, овај се град неће дати у руке цару Асирском.
16. Не слушајте Језекије; јер овако каже цар Асирски: Учините мир са мном и ходите к мени, па једите сваки са свога чокота и сваки са своје смокве, и пијте сваки из својега студенца,
17. Докле не дођем и однесем вас у земљу као што је ваша, у земљу обилну житом и вином, у земљу обилну хљебом и виноградима.
18. Немојте да вас вара Језекија говорећи: Господ ће нас избавити. Је ли који између богова других народа избавио своју земљу из руке цара Асирскога?
19. Гдје су богови Ематски и Арфадски? Гдје су богови Сефарвимски? Јесу ли избавили Самарију из мојих руку?
20. Који су између свијех богова свијех земаља избавили земљу своју из моје руке? А Господ ће избавити Јерусалим из моје руке?
21. Али они мучаху, и не одговорише му ни ријечи, јер цар бјеше заповједио и рекао: Не одговарајте му.
22. Тада Елијахим, син Хелкијин, који бијаше над двором, и Сомна писар и Јоах, син Асафов, паметар, дођоше к Језекији раздрвши хаљине, и казаше му ријечи Равсакове.

37. *Сенахиримова сила последије молитве Језекијине ноћу разбијена.*

1. А *кад то чу цар Језекија, раздрије хаљине своје и веза око себе костријет, па отиде у дом Господњи. [*2 цар 19, 1 и даље.]
2. И посла Елијахима, који бијаше над двором, и Сомну писара и најстарије свештенике обучене у костријет к Исаји пророку, сину Амосову.
3. И рекоше му: Овако вели Језекија: Ово је дан невоље и кара и руга, јер приспјеше дјеца до порођаја, а нема снаге да се роде.
4. Да ако је чуо Господ Бог твој што рече Равсак, којег посла цар Асирски, господар његов, да ружи Бога живог и да га вријеђа ријечима које је чуо Господ Бог твој, помоли се за остатак који се налази.
5. И дођоше к Исаји слуге цара Језекије.
6. И рече им Исаја: Овако реците господару својему: Овако вели Господ: Не плаши се од ријечи које си чуо, којима хулише на ме слуге цара Асирскога.
7. Ево, ја ћу пустити на њ дух, те ће чути глас и вратити се у своју земљу, и учинићу да погине од мача у својој земљи.

8. И тако вративши се, Равсак нађе цара Асирскога гдје бије Ливну, јер бјеше чуо да је отишао од Лахиса.
9. А он чу за Тираку, цара Хускога гдје казаше: Иде да се бије с тобом. И чувши посла посланике к Језекији говорећи:
10. Овако реците Језекији, цару Јудину: Немој да те вара Бог твој, у којег се уздаш говорећи: Неће се дати Јерусалим у руке цару Асирском.
11. Ето, чуо си шта су учинили цареви Асирски свијем земљама потрвши их сасвијем; а ти ли ћеш се избавити?
12. Јесу ли народе које сатрше оци моји избавили богови њихови: Госанце, Харанце, Ресефе и синове Еденове који бијаху у Теласару?
13. Гдје је цар Ематски и цар Арфадски и цар од града Сефарвима, од Ене и Аве?
14. А кад Језекија прими књигу из руку посланика и прочита је, отиде у дом Господњи, и разви је Језекија пред Господом.
15. И помоли се Језекија Господу говорећи:
16. Господе над војскама, Боже Израилев, који сједиш на херувимима, ти си сам Бог свијем царствима на земљи, ти си створио небо и земљу.
17. Пригни, Господе, ухо своје и чуј; отвори, Господе, очи своје и види; чуј све ријечи Сенахирима, који посла да ружи Бога живога.
18. Истина је, опустошили су цареви Асирски све оне народе и земље њихове,
19. И побацали су богове њихове у огањ, јер не бијаху богови, него дјело руку човјечијих, дрво и камен, зато их потрше.
20. И зато, Господе Боже наш, избави нас из руку његовијех, да познаду сва царства на земљи да си ти сам Господ.
21. Тада посла Исаија, син Амосов, к Језекији и поручи му: Овако вели Господ Бог Израилев: Услишио сам за што си ми се молио због Сенахирима, цара Асирскога.
22. Ово је ријеч коју изрече Господ за њ: Руга ти се и подсмјева ти се дјевојка, кћи Сионска, за тобом маше главом кћи Јерусалимска.
23. Кога си ружио и хулио? И на кога си подигао глас? И подигао увис очи своје? На свеца Израилева.
24. Преко слуга својих ружио си Господа и рекао си: С мноштвом кола својих изидох на високе горе, на стране Ливанске, и посјећи ћу високе кедре његове, и лијепе јеле његове, и доћи ћу на највиши крај његов, у шуму његова Кармила.
25. Ја сам копао и пио воду, и исушио сам стопама својим све потоке градовима.
26. Нијеси ли чуо да ја то одавна чиним, и од искона да сам тако уредио? Сада пуштам то да превратиш тврде градове у пусте гомиле.
27. Зато који у њима живе изнемогоше, уплашише се и сметоше се, посташе као трава пољска, као зелена травица, као трава на крововима која се суши прије него сазри.
28. Знам сјећење твоје и полагање твоје и долажење твоје и како бјесниш на ме.
29. Јер бјесниш на ме, и твоја обијест дође до мојих ушију, зато ћу метнути брњицу своју на ноздрве твоје, и узду своју у губицу твоју, па ћу те одвести натраг путем којим си дошао.
30. А теби ово нека буде знак: Јешћете ове године што само од себе роди, а друге године што опет само од себе роди; а треће године сијте и жањите и садите винограде и једите род из њих.
31. Јер остатак дома Јудина, што остане, опет ће пустити жиле оздо и родити озго.
32. Јер ће из Јерусалима изаћи остатак, и из горе Сиона, који се сачувају. Ревност Господа над војскама учиниће то.
33. Зато овако вели Господ за цара Асирскога: Неће ући у овај град, нити ће бацити амо стријеле, неће се примаћи к њему са штитом, нити ће ископати опкопа око њега.
34. Вратиће се путем којим је дошао, а у град овај неће ући, вели Господ.
35. Јер ћу бранити тај град и сачуваћу га себе ради и ради Давида, слуге својега.
36. Тада изиде анђеол Господњи и побје у околу Асирском сто и осамдесет и пет тисућа; и кад усташе ујутру, а то све сами мртваци.
37. Те се подиже Сенахирим, цар Асирски, и отиде, и вративши се оста у Ниневији.
38. И кад се клањаше у дому Нисрока, бога својега, Адрамелех и Сарасар, синови његови, убише га мачем, а сами побјегоше у земљу Араратску, и на његово се мјесто зацари Есарадон, син његов.

38. *Језекија се разболијева, оздравља и благодари Богу.*

1. У то вријеме разбоље се Језекија на смрт; и дође к њему пророк Исаија, син Амосов, и рече му: Овако вели Господ: Нареди за кућу своју, јер ћеш умријети и нећеш остати жив.
2. А Језекија се окрете лицем к зиду, и помоли се Господу,
3. И рече: Ох, Господе, опомени се да сам једнако ходио пред тобом вјерно и с цијелијем срцем, и творио што је теби угодно. И плака Језекија веома.
4. Тада дође ријеч Господња Исаији говорећи:
5. Иди и реци Језекији: Овако вели Господ Бог Давида, оца твојега: Чуо сам молитву твоју, и видио сам сузе твоје, ево додаћу ти вијеку петнаест година.
6. И избавићу тебе и овај град из руку цара Асирскога, и *бранићу овај град. [*Ис 37, 35.]
7. И ово нека ти буде *знак од Господа да ће учинити Господ што је рекао. [*2 цар 20, 8 и даље; Ис 7, 11.]
8. Ево, ја ћу вратити сјен по кољенцима по којима је сишао на сунчанику Ахазову натраг за десет кољенаца. И врати се сунце за десет кољенаца по кољенцима по којима бијаше сишло.
9. Ово написа Језекија; цар Јудин, кад се разбоље, и оздрави од болести своје:
10. Ја рекох, кад се пресекоше дани моји: Идем к вратима гробнијем, узме ми се остатак година мојих.
11. Рекох: Нећу видјети Господа Господа *у земљи живијех, нећу више видјети човјека међу онима који станују на свијету. [*Пс 27, 13.]
12. *Вијек мој прође и пренесе се од мене као шатор пастирски; пресекох живот свој као ткач, одсјећи ће ме од оснутка; од јутра до вечера учинићеш ми крај. [*Јов 7, 6.]
13. Мишљах за јутра да ће као лав потрти све кости моје; од јутра до вечера учинићеш ми крај.
14. Пиштах као ждрао и као ластавица, ухах као голубица, очи ми ишчиљеше гледајући горе: Господе, у невољи сам, облакшај ми.
15. Шта да речем? Он ми каза, и учини. Проживјећу све године своје по јаду душе своје.
16. Господе, о том се живи и у том је свему живот духа мојега, исцијелио си ме и сачувао у животу.
17. Ево, на мир дође ми љут јад; али теби би мило да извучеш душу моју из јаме погибли, јер си бацио за леђа своја све гријехе моје.
18. *Јер неће гроб тебе славити, неће те смрт хвалити, и који сићу у гроб не надају се твојој истини. [*Пс 6, 5.]
19. Живи, живи, они ће те славити као ја данас: отац ће синовима јављати истину твоју.
20. Господ ме спасе, зато ћемо пјевати пјесме моје у дому Господњем док смо год живи.
21. А Исаија бјеше рекао да узму грудуну сухих смокава и привију на оток, те ће оздравити.
22. И Језекија бјеше рекао: Шта ће бити знак да ћу отићи у дом Господњи?

39. *Посланици из Вавилонa. Језекији предсказана казна.*

1. У то вријеме *Меродах Валадан, син Валаданов, цар Вавилонски, посла књигу с даром Језекији; јер бјеше чуо да је био болестан и оздравио. [*2 цар 20, 12 и даље.]
2. И Језекија се обрадова томе, и показа им све ризнице своје, сребро и злато и мирисе, и најбоље уље, и кућу гдје му бјеше оружје, и што се год налажаше у ризницама његовијем, не оста ништа да им не показа Језекија у кући својој и у свему господству свом.
3. Тада дође пророк Исаија к цару Језекији и рече му: Шта су говорили ти људи и одакле су дошли к теби? А Језекија рече: Из даљне земље дошли су к мени, из Вавилонa.
4. А он рече: Шта су видјели у твом двору? А Језекија рече: Видјели су све што има у мом двору; није остало ништа у ризницама мојим да им нијесам показао.
5. Тада рече Исаија Језекији: Чуј ријеч Господа над војскама.
6. Ево, доћи ће вријеме кад ће се однијети у Вавилон све што има у кући твојој, и што су сабирали оци твоји до данас, неће остати ништа, вели Господ.
7. И синове твоје, који ће изаћи од тебе, које ћеш родити, узмеће да буду дворани у двору цара Вавилонскога.
8. А Језекија рече Исаији: Добра је ријеч Господња коју си рекао. Још рече: Је ли? За мога вијека биће мир и вјера?

40. *Утјешне речи Господа своме народу. Израиљев Бог изнад других богова.*

1. Тјешите, тјешите народ мој, говори Бог ваш.
2. Говорите Јерусалиму љубазно, и јављајте му да се навршио рок његов, да му се безаконје опростило, јер је примио из руке Господње двојином за све гријехе своје.
3. *Глас је некога који виче: Приправите у пустињи пут Господњи, поравните у пустоши стазу Богу нашему. [*Лк 3, 4; Јн 1, 23.]

4. Све долине нека се повисе, и све горе и брегови нека се слегну, и што је криво нека буде право, и неравна мјеста нека буду равна.
5. И јавиће се слава Господња, и свако ће тијело видјети; јер уста Господња говорише.
6. Глас говори: Вичи. И рече: Шта да вичем? *Да је свако тијело трава и све добро његово као цвијет пољски. [*Пс 90, 5; Јак 1, 10; 1 Пет 1, 24.]
7. Суши се трава, цвијет опада кад дух Господњи дуне на њ; доиста је народ трава.
8. Суши се трава, цвијет опада; али ријеч Бога нашега остаје довијека.
9. Изиди на високу гору, Сионе, који јављаш добре гласе; подигни силно глас свој, Јерусалиме, који јављаш добре гласе; подигни, не бој се. Кажи градовима Јудинијем: Ево Бога вашег.
10. Ево, Господ Бог иде на јакога, и мишица ће његова обладати њим; ево, *плата је његова код њега и дјело његово пред њим. [*Ис 62, 11.]
11. Као пастир *пашће стадо своје; у наручје своје сабраће јагањце, и у њедрима ће их носити, а дојилице ће водити полако. [*Јн 10, 11.]
12. Ко је измјерио воду грстима својим и небеса премјерио пећу? Ко је мјером измјерио прах земаљски, и горе измјерио на мјерила и брегове на потег?
13. *Ко је управљао дух Господњи? Или му био савјетник и научио га? [*Рим 11, 34; 1 Кор 2, 16.]
14. С ким се је договарао и ко га је уразио и научио путу суда, и научио га знању и показао му пут разума?
15. Гле, народи су као кап из виједра, и као прашка на мјерилама броје се; гле, премјешта острва као прашак.
16. Ни Ливан не би био доста за огањ, и животиње његове не би биле доста за жртву паљеницу.
17. Сви су народи као ништа пред њим, мање неголи ништа и таштина вриједе му.
18. С ким ћете, дакле, *изједначити Бога? И какву ћете му прилику наћи? [*Дан 17, 29.]
19. Умјетник лије лик, и златар га позлађује, и верижице сребрне лије.
20. А ко је сиромаш, те нема шта принијети, бира дрво које не труне, и тражи вјешта умјетника да начини резан лик, који се не помиче.
21. Не знате ли? Не чујете ли? Не казује ли вам се од искона? Не разумијете ли од темеља земаљских?
22. Он сједи над кругом земаљским, и њезини су му становници као скакавци; *он је разастро небеса као платно и разапео их као шатор за стан. [*Пс 104, 2.]
23. Он обраћа кнезове у ништа, судије земаљске чини да су као таштина.
24. Као да нијесу посађени ни посијани, и као да им се стабло није укоријенило у земљи, чим дуне на њих, посахну, и вихор као пљеву разнесе их.
25. С ким ћете ме, дакле, изједначити да бих био као он? вели свети.
26. Подигните горе очи своје и видите; ко је то створио? Ко изводи војску свега тога на број *и зове свако по имену, и велике ради силе његове и јаке моћи не изостаје ниједно? [*Пс 174, 4.]
27. Зашто говориш, Јакове, и кажеш, Израилу: Сакривен је пут мој од Господа, и ствар моја не излази пред Бога мојега?
28. Не знаш ли? Нијеси ли чуо да Бог вјечни Господ, који је створио крајеве земаљске, не суштаје нити се утруђује? Разуму његову нема мјере.
29. Он даје снагу уморноме, и нејакоме умножава крјепост.
30. Дјеца се море и суштају, и младићи падају;
31. Али који се надају Господу, *добивају нову снагу, подижу се на крилима као орлови, трче и не суштају, ходе и не замарају се. [*Пс 103, 5.]

41. Бог позива својега слугу да тјешу сиромаше и да посрами идолопоклонике.

1. Умукните преда мном, острва; и народи нека се поткријепе, нека приступе, и тада нека реку: Хајдемо да се судимо.
2. Ко је подигао правду *с истока? Ко је дозвоао да иде за њим устопице? † Ко јој је покорио народе и дао јој власт над царевима и учинио те су као прах мачу њезину и као развијана пљева луку њезину? [*Ис 46, 11; † Ис 45, 1.]
3. Погна их, прође мирно путем, којим не бјеше ходио ногама својим.
4. Ко је урадио и учинио то? И зове нараштаје од искона? Ја, Господ, *Први и Пошљедњи, Ја исти. [*Ис 44, 6; 48, 12; Отк 1, 17.]
5. Видјеше острва и уплашише се, крајеви земаљски задрхташе, приближише се и дођоше.
6. Један другом помагаше, и брату својему говораше: Буди храбар.
7. Дрвдјеља храбраше златара; који клепаље храбраше онога који кује на наковњу говорећи: Добро

је за спајање. И притврђиваше клинцима да се не помиче.

8. Али ти, Израиљу, слуго мој; Јакове, којег *изабрах, сјеме Аврама, † пријатеља мојега; [*Ис 44, 1; † Јак 2, 23.]

9. Ти, којег узех с крајева земаљских, и између избранијех њезинијех дозвах те, и рекох ти: Ти си мој слуга, ја те изабрах, и не одбаћих тебе;

10. Не бој се, јер сам ја с тобом; не плаши се, јер сам ја Бог твој; укријепићу те и помоћи ћу ти, и подупријећу те десницом правде своје.

11. Гле, постидиће се и посрамиће сви који се љуте на тебе; биће као ништа и изгинуће противници твоји.

12. Потражићеш супарнике своје, али их нећеш наћи, биће као ништа, и који војују на те, нестаће их.

13. Јер ја Господ Бог твој држим те за десницу, и кажем ти: Не бој се, ја ћу ти помагати.

14. Не бој се, црвићу Јаковљев, народићу Израиљев, ја ћу ти помагати, говори Господ и избавитељ твој, Светац Израиљев.

15. Гле, учинићу те да будеш као справа за вршење нова са зупцима: вријећи ћеш горе и сатрћеш их, и брда ћеш обратити у пљеву.

16. Вијаћеш их, и вјетар ће их однијети и вихор ће их расути, а ти ћеш се веселити у Господу и хвалићеш се Свецем Израиљевијем.

17. Сиромаше и убоге, који траже воде а ње нема, којима се језик осушио од жеђи, њих ћу услышати ја Господ, ја Бог Израиљев нећу их оставити.

18. Отворићу *ријеке на висовима, и изворе усред долина, пустињу ћу обратити у језеро водено, и суху земљу у изворе водене. [*Ис 35, 7; 43, 19.]

19. Посадићу у пустињи кедар, ситим, мирту и маслину; посадићу у пустој земљи јелу, бријест и шимшир,

20. Да виде и познаду и да промисле и разумију да је то урадила рука Господња, и Светац Израиљев да је то створио.

21. Изнесите парбу своју, вели Господ, покажите разлоге своје, вели цар Јаковљев.

22. Нека дођу и нека нам објаве шта ће бити: Објавите нам шта је прво било, да промислимо и познамо шта ће бити послје тога; или кажите нам шта ће бити унапредак.

23. Кажите шта ће бити послје, и познаћемо да сте богови; или учините што добро или зло, и дивићемо се и гледати сви.

24. Гле, ви нијесте ништа, и дјело ваше није ништа; који вас избира, гад је.

25. Подигох једнога са сјевера, и доћи ће; од истока сунчаног призиваће име моје, ступаће по главарима као по калу и као што лончар гази блато.

26. Ко је објавио од искона да бисмо знали, или од старина да бисмо рекли: Истина је? Али нема никога да би објавио, нити има кога да би напријед казао, нити има кога да би чуо ријечи ваше.

27. Ја први Сиону кажем: Ето, ето тога. У Јерусалиму ћу дати ко ће јављати добре гласе.

28. Јер погледам, али нема никога, нема међу њима ниједнога ко би свјетовао; питам их, али не одговарају ни ријечи.

29. Гле, сви су таштина, ништа су дјела њихова; ливени су ликови њихови вјетар и ништавило.

42. *Кротки слуга Божији (Месија) у својој благости видјело идолопоклоницима и вођ заслијепљеног народа.*

1. Ево *Слуге мојега, којег подупирем, Избраника мојега, који је † мио души мојој; метнућу дух свој на њега, суд народима јављаће. [*Ис 43, 10; 49, 3, 6; 52, 13; Мт 12, 18-20; † Мт 3, 17.]

2. Неће викати ни подизати, нити ће се чути глас његов по улицама.

3. Трске стучене неће преломити, и свјештила које се пуши неће угасити; јављаће суд по истини.

4. Неће му досадити, нити ће се уморити, докле не постави суд на земљи, и острва ће чекати науку његову.

5. Овако говори Бог Господ, који је створио небеса и разапео их, који је распростра земљу и што она рађа, који даје дисање народу што је на њој и дух онима што ходи по њој:

6. Ја Господ дозвах те у правди, и држаћу те за руку, и чуваћу те, и учинићу те *да будеш завјет народу, видјело народима; [*Ис 49, 8.]

7. Да отвориш очи слијепима, да изведеш сужње из затвора и из тамнице који сједе у тами.

8. Ја сам Господ, то је име моје, и *славе своје нећу дати другоме, ни хвале своје ликовима резанијем. [*Ис 48, 11.]

9. Ево, пређашње дође, и ја јављам ново, прије него настане казујем вам.

10. Пјевајте Господу пјесму нову, хвалу његову од краја земље, који се плавате по мору и све што је

у њему, острва и који живите на њима.

11. Пустинја и градови њезини, села гдје станује Кидар, нека подигну глас, нека пјевају који живе по стијенама, нека кликују саврх гора.

12. Нека дају славу Господу, и хвалу његову нека јављају по острвима.

13. Господ ће изаћи као јунак, подигнуће ревност своју као војник, викаће и кликовати, надвладаће непријатеље своје.

14. Мучах дуго, чињах се глух, устезах се; али ћу сада викати као жена кад се порађа, и све ћу потрти и истријебити.

15. Опустиху горе и брегове, и сваку траву на њима осушићу, и од ријека ћу начинити острва, и језера ћу исушити.

16. И водићу слијепе путем којег нијесу знали; водићу их стазама којих нијесу знали; обратићу пред њима мрак у свјетлост и што је неравно у равно. То ћу им учинити, и нећу их оставити.

17. Тада ће се *вратити натраг и посрамити се који се уздају у лик резани, који говоре ликовима ливенијем: Ви сте наши богови. [*Пс 97, 7; Ис 1, 29; 44, 11; 45, 16.]

18. Чујте, глухи; прогледајте, слијепи, да видите.

19. Ко је слијеп осим слуге мојега? И ко је глух као посланик мој којег шаљем? Ко је слијеп као савршени? Ко је слијеп као слуга Господњи?

20. Гледаш много, али не видиш; отворене су ти уши, али не чујеш.

21. Господу бијаше мио ради правде његове, учини закон великим и славним.

22. А народ је оплијењен и потлачен, сви су колики повезани у пећинама и сакривени у тамницама; посташе плијен, а нема никога да би избавио; посташе грабеж, а нема никога да би рекао: Врати.

23. Ко између вас чује ово и пази и слуша за послије?

24. Ко је дао Јакова да се потлачи и Израиља отимачима? Није ли Господ, којему згријешисмо? Јер не хтјеше ходити путовима његовијем нити слушаше закона његова.

25. Зато, изли на њих жестоку јарост своју и силан рат, и запали га унаоколо, али он не разумје; запали га, али он не мари.

43. Бог избавља свој народ као што је обећао и отпрашта му грјех.

1. Али сада овако вели Господ који те је створио, Јакове, и који те је саздао, Израиљу: Не бој се, јер те откупих, позвах те по имену твојем; мој си.

2. *Кад поћеш преко воде, ја ћу бити с тобом, или преко ријека, неће те потопити; кад поћеш кроз огањ, нећеш изгорјети и неће те пламен опалити. [*Пс 66, 12.]

3. Јер сам ја Господ, Бог твој, Светац Израиљев, Спаситељ твој; *дадох у откуп за те Мисир, Етиопску и Севу умјесто тебе. [*ПрС 11, 8.]

4. Откако си ми постао драг, прославио си се и ја те љубих; и дадох људе за те и народе за душу твоју.

5. Не бој се, јер сам ја с тобом; од истока ћу довести сјеме твоје и од запада сабраћу те.

6. Казаћу сјеверу: Дај; и југу: Не брани; доведи синове моје издалека и кћери моје с крајева земаљских,

7. Све који се зову мојим именом и које створих на славу себи, саздах и начиних.

8. *Изведи народ слијепи који има очи, и глухи који има уши. [*Ис 42, 19.]

9. Сви народи нека се скупе, и нека се саберу племена; *ко је између њих напријед казао то или нам казао што је било прије? Нека доведу свједоке своје и оправдају се; или нека чују, и реку: Истина је. [*Ис 41, 22, 26.]

10. Ви сте моји свједоци, вели Господ, и слуга мој којег изабрах, да бисте знали и вјеровали ми и разумјели да сам ја; прије мене није било Бога, нити ће послије мене бити.

11. Ја сам, ја сам Господ, и осим мене нема Спаситеља.

12. Ја објавих, и спасох, и напријед казах, а никоји туђ Бог међу вама, и *ви сте ми свједоци, вели Господ, и ја сам Бог. [*Ис 43, 10.]

13. Ја сам од прије него дан поста, и нико не може избавити из моје руке; кад радим, ко ће смести?

14. Овако говори Господ Избавитељ ваш, Светац Израиљев: Вас ради послаћу у Вавилон и побацаћу све пријеворнице, и Халдејце с лађама, којима се хвале.

15. Ја сам Господ Светац ваш, створитељ Израиљев, цар ваш.

16. Овако говори Господ који је начинио *по мору пут и † по силнијем водама стазу, [*2 Мој 14, 22; † ИНав 3, 16.]

17. Који изводи кола и коње, војску и силу, да сви нападају и не могу устати, да се угасе као што се

гаси свјештило:

18. Не помињите што је прије било и не мислите о старијем стварима.
19. Ево, ја ћу учинити ново, одмах ће настати; нећете ли га познати? *Још ћу начинити у пустињи пут, ријеке у сухој земљи. [*Ис 35, 6; 41, 18.]
20. Славиће ме звијери пољске, змајеви и сове, што сам извео у пустињи воде, ријеке у земљи сухој, да напојим народ свој, изабраника својега.
21. Народ који саздах себи приповједаће хвалу моју.
22. А ти, Јакове, не призива ме, и бијаш ти досадан, Израиљу.
23. Нијеси ми принио јагњета на жртву паљеницу, и жртвама својим нијеси ме почастии; нијесам те нагонио да ми служиш приносима, нити сам те трудио да ми кадиш.
24. Нијеси ми купио за новце када, нити си ме претилином жртава својих наситио, него си ме мучио својим гријесима, и досадио си ми безакоњем својим.
25. Ја, ја сам *бришем твоје пријеступе себе ради, и † гријеха твојих не помињем. [*Ис 44, 22; † Јер 31, 34.]
26. Опомени ме, да се судимо, казуј, да се оправдаш.
27. Отац твој први сагријеши, и учитељи твоји скривише ми.
28. Зато ћу избацити из светиње кнезове, и даћу Јакова у проклетство и Израиља у срамоту.

44. Изливање духа милости. Живи Бог и мртви идоли. Милост Господња и спасење Израиља.

1. Али сада чуј *Јакове, слуго мој, и Израиљу, којег изабрах. [*Ис 41, 8.]
2. Овако вели Господ који те је створио и саздао од утробе материне, и који ти помаже: Не бој се, слуго мој Јакове, и *мили, којег изабрах. [*5 Мој 32, 15.]
3. Јер ћу излити воду на жеднога и потоке на суху земљу, излићу дух свој на сјеме твоје и благослов свој на твоје натражје.
4. И процвјетаће као у трави, као врбе покрај потока.
5. Овај ће рећи: Ја сам Господњи, а онај ће се звати по имену Јаковљеву, а други ће се писати својом руком Господњи, и презиваће се именом Израиљевим.
6. Овако говори Господ цар Израиљев и Избавитељ његов, Господ над војскама: *Ја сам Први и ја сам Пошљедњи, и осим мене нема Бога. [*Ис 41, 4.]
7. И *ко као ја оглашује и објављује ово, или ми уређује откако населих стари народ? Нека им јави што ће бити и што ће доћи. [*Ис 41, 22.]
8. Не бојте се и не плашите се; нијесам ли ти давно казао и објавио? Ви сте ми свјedoци; има ли Бог осим мене? Да, нема стијене, не знам ни једне.
9. Који граде резане ликове, сви су ништа, и миле ствари њихове не помажу ништа, и оне су им свјedoци да *не виде и не разумију, да би се посрамили. [*Пс 115, 4 и даље.]
10. Ко гради бога и лије лик, *није ни на какву корист. [*Јер 10, 5.]
11. Гле, сви ће се другови његови *посрамити, и умјетници више од других људи; нека се скупе сви и стану, биће их страх и посрамиће се сви. [*Ис 42, 17.]
12. *Ковач клијештима ради на живом угљевљу, и кује чекићем, и ради снагом своје руке, гладује, те изнемогне, и не пије воде, те сустане. [*Ис 40, 19.]
13. Дрводјеља растеже врвцу и биљежи црвенилом, теше и заокружује, и начиња као лик човјечји, као лијепа човјека, да стоји у кући.
14. Сијече себи кедре, и узима чесвину и храст или што је најчвршће међу дрвљем шумским; сади јасен, и од дажда расте.
15. И бива човјеку за огањ, и узме га, те се грије; упали га, те пече хљеб; и још гради од њега бога и клања му се; гради од њега лик резан, и пада на кољена пред њим.
16. Половину ложи на огањ, уз половину једе месо испекавши печење, и бива сит, и грије се и говори: Аха, огријох се, видјех огањ.
17. А од остатка гради бога, резан лик свој, пада пред њим на кољена и клања се, и моли му се и говори: Избави ме, јер си ти бог мој!
18. Не знају, нити разумију, јер су им очи заслијепљене да не виде, и срца, да не разумију.
19. Нити узимају на ум, нема знања ни разума да би који рекао: Половину овога спалих на огањ, и на угљу од њега испекох хљеб, испекох месо и једох; и од остатка еда ли ћу начинити гад, и пању дрвеном хоћу ли се клањати?
20. Такав се храни пепелом, преварено срце заводи га да не може избавити душе своје, нити рећи: Није ли лаж што ми је у десници?
21. Памти то, Јакове и Израиљу, јер си мој *слуга; ја сам те саздао, слуга си мој, Израиљу, нећу те

заборавити. [*Ис 44, 2.]

22. Расућу као облак пријеступе твоје, и гријехе твоје као маглу; врати се к мени, јер сам те избавио.

[*Ис 43, 25.]

23. *Пјевајте, небеса, јер Господ учини, подвикујте, низине земаљске, попијевајте, горе, шуме и сва дрва у њима, јер избави Господ Јакова и прослави се у Израиљу. [*Пс 96, 11; Ис 49, 13.]

24. Овако говори Господ, избавитељ твој, који те је саздао од утробе материне: Ја Господ начиних све: Разапех небо сам, распростријех земљу сам собом;

25. Уништујем знаке лажљивцима, и враче обезумљујем. враћам натраг мудраце, и претварам мудрост њихову у лудост;

26. Потврђујем ријеч слуге својега, и навршујем савјет гласника својих; говорим Јерусалиму:

Населићеш се; и градовима Јудинијим: Сазидаћете се; и пустолине њихове подигнућу;

27. Говорим дубини: Пресахни, и исушићу ријеке твоје;

28. Говорим Киру: Пастир си мој; и извршиће сву вољу моју, и казаће Јерусалиму: *Сазидаћеш се; и цркви: Основаћеш се. [*Језд 1, 1 и даље.]

45. Кир је оруђе Свемогућег за понижење идола и спасење Израиља.

1. Овако говори Господ помазанику својему Киру, којег држим за десницу, *да оборим пред њим народе и цареve распашем, да се отворају врата пред њим и да не буду врата затворена: [*Ис 41, 2.]

2. Ја ћу ићи пред тобом, и путове неравне поравнићу, врата мједена разбићу и пријеворнице гвоздене сломићу.

3. И даћу ти благо тајно и богатство сакривено, да познаш да сам ја Господ Бог Израиљев, који те зовем по имену.

4. Ради слуге својега Јакова и Израиља избраника својега прозвах те именом твојим и презименом, премда ме не знаш.

5. Ја сам Господ, и нема другога, осим мене нема бога; опасих те, премда ме не знаш,

6. Да би познали од истока сунчаног и од запада да нема другога осим мене; ја сам Господ и нема другога,

7. Који правим свјетлост и стварам мрак, градим мир и *стварам зло; ја Господ чиним све то. [*Ам 3, 6.]

8. Росите, небеса, озго, и облаци нека капљу правдом, нека се отвори земља и нека роди спасењем и заједно нека узрaste правда; ја Господ створих то.

9. Тешко оном ко се свађа с Творцем својим; цријеп с другим цреповима нека се свађа; али *хоће ли као рећи лончару својему: Шта радиш? За твој посао нема руку. [*Ис 29, 16; Јер 18, 6; Рим 9, 20.]

10. Тешко оном ко говори оцу: Што рађаш? И жени: Што се порађаш?

11. Овако вели Господ Светац Израиљев и Творац његов: Питајте ме што ће бити; за синове моје и за дјело руку мојих наређујте ми.

12. Ја сам начинио земљу и човјека на њој створио, ја сам разапео небеса својим рукама, и свој војсци њиховој дао заповијест.

13. *Ја га подигох у правди, и све путове његове поравнићу; он ће сазидати мој град и робље моје отпустиће, не за новце ни за дарове, вели Господ над војскама. [*Ис 41, 2.]

14. Овако вели Господ: Труд Мисирски и трговина Етиопска и Саваца људи висока раста доћи ће к теби и бити твоја; за тобом ће пристати, у оковима ће ићи, и теби ће се клањати, теби ће се молити говорећи: Доиста, Бог је у теби, и нема другога Бога.

15. Да, ти си Бог који се кријеш, Бог Израиљев, спаситељ.

16. Они ће се сви постидјети и посрамити, отићи ће са срамотом сви колики *који граде ликове.

[*Ис 44, 11.]

17. А Израиља ће спасти Господ спасењем вјечнијем, нећете се постидјети нити ћете се осрамотити довијека.

18. Јер овако вели Господ који је створио небо, Бог који је саздао земљу и начинио је и утврдио, и није је створио напразно, него је начинио да се на њој настава: Ја сам Господ, и нема другога.

19. Нијесам говорио тајно ни на мрачну мјесту на земљи, нијесам рекао сјемени Јаковљеву: Тражите ме узалуд. Ја Господ говорим правду, јављам што је право.

20. Скупите се и дођите, приступите сви који сте се избавили између народа. Ништа не знају који носе дрво од својега лика и моле се богу који не може помоћи.

21. Огласите, и доведите, нека вијећају заједно: Ко је то од старине казао? Ко је јавио још онда?

Нијесам ли ја, Господ? Нема осим мене другога Бога, нема Бога праведнога и Спаситеља другога осим мене.

22. Погледајте у мене, и спашћете се сви крајеви земаљски; јер сам ја Бог, и нема другога.
23. Собом се заклех; изиде из уста мојих ријеч праведна, и неће се порећи, да ће им се *поклонити свако кољено, и заклињати се сваки језик. [*Рим 14, 11; Флп 2, 10.]
24. И говориће: У Господу је *правда и сила; к њему ће доћи; али ће се посрамити сви који се гњева на њ. [*Јер 23, 5.]
25. У Господу ће се оправдати и *прославити све сјеме Израљево. [*1 Кор 1, 31.]

46. *Пад вавилонских идола. Спас је Израљево у Богу који му је вјеран.*

1. Паде *Вил, извали се Нево; ликови њихови метнуше се на животињу и на стоку; што носите, тешко је, и умориће. [*Јер 50, 2.]
2. Извалише се, падоше сви, не могоше избавити товара, *него и сами отидоше у ропство. [*Јер 48, 7.]
3. Слушајте ме, доме Јаковљев и сви који сте остали од дома Израљева, које носим од утробе, које држим од рођења.
4. И до старости ваше ја ћу бити исти, и *ја ћу вас носити до сиједа вијека; ја сам створио и ја ћу носити, ја ћу вас носити и избавићу. [*Пс 71, 18.]
5. С ким ћете ме изједначити и испоредити? Кога ћете ми узети за прилику да би био као ја?
6. Просипају злато из тобоца и мјере сребро на мјерила, плаћају златару да начини од њега бога, пред којим падају и клањају се.
7. Међу га на раме и носе га, и постављају га на мјесто његово, те стоји и не миче се с мјеста својега; ако га ко зове, не одзива се нити га избавља из невоље његове.
8. Памтите то, и покажите се да сте људи, узмите на ум, преступници!
9. Памтите што је било од старине; јер сам ја Бог, и нема другога Бога, и нико није као ја,
10. Који од почетка јављам крај и издалека што још није било; који кажем: Намјера моја стоји и учинићу све што ми је воља.
11. Зовем *с истока птицу и из даљне земље човјека који ће извршити што сам наурио. Рекох и довешћу то, наурих и учинићу. [*Ис 41, 2.]
12. Слушајте ме који сте упорна срца, који сте далеко од правде.
13. Приближих правду своју, није далеко, и спасење моје неће одоцнити, јер ћу у Сиону поставити спасење, у Израљу славу своју.

47. *Пропаст обијеснога и празновјернога Вавилона.*

1. Сиђи и сједи у прах дјевојко, кћери Вавилонска; сједи на земљу, нема пријестоло, кћери Халдејска; јер се нећеш више звати њежна и љупка.
2. Узми жрвње, и мељи брашно, откриј косу своју, изуј се, загали голијени, иди преко ријека.
3. *Откриће се голотиња твоја, и видјеће се срамота твоја; осветићу се, и нико ми неће сметати. [*Нм 3, 5.]
4. Име је избавитељу нашем Господ над војскама, Светац Израљево.
5. Сједи мучећи, и уђи у таму, кћери Халдејска; јер се нећеш више звати госпођа царствима.
6. *Разгњевих се на народ свој, оскврних нашљедство своје и предадох га теби у руке; а ти им не показа милости; на старце си метала претешки јарам свој; [*Зах 1, 15.]
7. И говорила си: Довијека ћу бити госпођа; али никад нијеси то узимала на ум, нити си помишљала шта ће бити на пошљедак.
8. Сада, дакле, чуј ово, која живиш у сластима и без бриге сједиш и говориш у срцу свом: Ја сам, и нема друге осим мене, *нећу бити удовица нити ћу осиротјети. [*Отк 18, 7.]
9. То ће ти обоје доћи уједанпут, у исти дан, да осиротиш и обудовиш, доћи ће ти потпуно, ради мноштва чини твојих и ради велике силе чарања твога.
10. Јер си се поуздала у злоћу своју говорећи: Нико ме не види. Мудрост твоја и знање твоје преварише те, те си говорила у срцу свом: Ја сам, и осим мене нема друге.
11. Зато ће доћи на те зло, а нећеш знати одакле излази, и попашће те невоља, да је нећеш моћи одбити, и доћи ће на те уједанпут погибао, за коју нећеш знати.
12. Стани сада с врачањем својим и с мноштвом чини својих, око којих си се трудила од младости своје, не би ли се помогла, не би ли се окријепила.
13. Уморила си се од мноштва намјера својих; нека стану сада звјездари, који гледају звјезде, који проричу свакога мјесеца, и нека те сачувају од онога што ће доћи на те.
14. Гле, они су као пљева, огањ ће их спалити, ни сами себе неће избавити из пламена; неће остати угља да се ко огрије, ни огња да би се посједјело код њега.

15. Такви ће бити они с којима си се трудила и с којима си трговала од младости своје, разбјећи ће се сваки на своју страну; неће бити никога да те избави.

48. *Господ тражи од својега тврдовратога народа да вјерује у Његову милост и спасење.*

1. Чујте ово, доме Јаковљев, који се зовете именован Израилевијем, и из воде Јудине изидосте, који се кунете именован Господњим, и Бога Израилева помињете, али не по истини и по правди.
2. Јер се именују по светом граду, ослањају се на Бога Израилева, којему је име Господ над војскама.
3. Што је пређе бивало, казивах напријед одавна, и што из мојих уста изиде и објавих, учиних брзо и зби се.
4. Знао сам да си упоран, и врат да ти је гвоздена жила, и чело да ти је од мједи.
5. И зато ти одавна објавих, прије него се зби казах ти, да не би рекао: Идол мој учини то, и лик мој резани и лик мој ливени заповједише тако.
6. Чуо си; погледај све то; а ви нећете ли објављивати? Отселе ти јављам ново и сакривено, што нијеси знао;
7. Сада се створи, и недавно, и прије овога дана нијеси чуо, да не речеш: Гле, знао сам.
8. Нити си чуо ни знао, и прије ти се уши не отворише, јер знадијох да ћеш чинити невјеру, и да се зовеш преступник од утробе материне.
9. Имена својега ради устегнућу гњев свој, и ради хвале своје уздржаћу се према теби, да те не истријебим.
10. Ево, *претопићу те, али не као сребро, пребраћу те у пећи невоље. [*Пс 66, 10.]
11. Себе ради, себе ради учинићу, јер како би се хулило на име моје? И *славе своје нећу дати другоме. [*Ис 42, 8.]
12. Чуј ме, Јакове и Израилу, којег ја позвах: Ја сам Први, ја сам и Пошљедњи.
13. И моја је рука основала земљу, и моја је десница измјерила небеса међу; кад их зовнем, сви дођу.
14. Скупите се сви и чујте: Ко је од њих објавио ово? Господ га милује, он ће извршити вољу његову на Вавилону, и мишица ће његова бити насупрот Халдејцима.
15. Ја, ја рекох, и позвах га, довешћу га, и биће срећан на свом путу.
16. Приступите к мени, чујте ово: *Од почетка нијесам говорио тајно; откако то би, бијох ондје; а сада Господ Господ посла ме и дух његов. [*Ис 45, 19.]
17. Овако вели Господ, избавитељ твој, Светац Израилев: Ја сам Господ Бог твој који те учим да би напредовао, водим те путем којим треба да идеш.
18. О, да си пазио на заповијести моје! Мир би твој био као ријека, и правда твоја као валови морски;
19. И сјемена би твојега било као пијеска, и порода утробе твоје као зрна његовијех; име се њихово не би затрло ни истријебило испред мене.
20. *Изидите из Вавилона, бјегите од Халдејаца; гласно пјевајући објављујте, казујте, разглашујте до крајева земаљских; реците: Избави Господ слугу својега Јакова. [*Ис 52, 11; Јер 51, 6; Отк 18, 4.]
21. Неће ожедњети кад их поведе преко пустиње; *воду из стијене точиће им, јер ће расцијепити камен и потећи ће вода. [*2 Мој 17, 6.]
22. *Нема мира безбожницима, вели Господ. [*Ис 57, 21.]

49. *Слуга Божији – видјело идолопоклоницима и спас Израилев. Господ тјеши народ свој.*

1. Послушајте ме, острва, и пазите народи даљни. Господ ме позва од утробе; од утробе матере моје помену име моје.
2. И учинио је *уста моја да су као оштар мач, † у сјену руке своје сакри ме; учинио ме је сјајном стријелом, и у тулу својем сакри ме. [*Отк 1, 16; † Ис 51, 16.]
3. И рече ми: *Ти си слуга мој, у Израилу ћу се тобом прославити. [*Ис 42, 1.]
4. А ја рекох: Узалуд се трудих, узалуд и напразно потроших силу своју; али опет суд је мој у Господа и посао мој у Бога мојега.
5. А сада говори Господ, који ме је саздао од утробе материне да сам му слуга, да му доведем натраг Јакова; ако се Израил и не сабере, опет ћу се прославити пред Господом, и Бог ће мој бити сила моја.
6. И рече ми: Мало је да ми будеш слуга да се подигне племе Јаковљево и да се врати остатак Израилев, него те учиних *видјелом народима да будеш моје спасење до крајева земаљских. [*Ис 42, 6; 60, 3; Лк 2, 32; Дап 13, 47.]
7. Овако вели Господ, избавитељ Израилев, Светац његов, ономе којег презиру, на кога се гади

- народ, служи онијех који господаре: Цареви ће видјети и устати, и кнезови ће се поклонити ради Господа који је вјеран, ради свеца Израилјева који те је изабрао.
8. Овако вели Господ: *У вријеме милосно услиших те, и у дан спасења помогох ти; и чуваћу те † и даћу те да будеш завјет народу, да утврдиш земљу и наслиједиш опустјело нашљедство; [*Пс 69, 13; 2 Кор 6, 2; † Ис 42, 6.]
9. Да кажеш сужњима: Изидите; онима који су у мраку: Покажите се. Они ће покрај путова пасти, и паша ће им бити по свијем високим мјестима.
10. Неће бити *гладни ни жедни, неће их бити врућина ни сунце; јер коме их је жао, он ће их водити, и покрај извора воденијех проводиће их. [*Отк 7, 16.]
11. И све горе своје обратићу у путове, и стазе ће моје бити повишене.
12. Гле, ови ће издалека доћи, гле, и они од сјевера и од запада, и они из земље Синске.
13. *Пјевајте, небеса, и весели се, земљо, подвикујте, горе, весело; јер Господ утјеши свој народ, и на невољнике своје смилова се. [*Ис 44, 23.]
14. Али Сион рече: Остави ме Господ, и заборави ме Господ.
15. Може ли жена заборавити пород свој да се не смилује на чедо утробе своје? А да би га и заборавила, ја нећу заборавити тебе.
16. Гле, на длановима сам те изрезао; зидови су твоји једнако преда мном.
17. Похијте синови твоји, а који те раскопаваше и пустошише, отићи ће од тебе.
18. Подигни очи своје унаоколо, и види: Сви се они скупљају и иду к теби. Тако био ја жив, вели Господ, свјема њима као накитом заодјенућеш се, и уресићеш се њима као невјеста.
19. Јер развалине твоје и пустолине и потрвена земља твоја *биће тада тијесна за становнике кад се удаље они који те прождираще. [*Ис 54, 1.]
20. И дјеча коју ћеш имати, пошто си била без дјече, рећи ће да чујеш: Тијесно ми је ово мјесто, помакни се да се могу настанити.
21. А ти ћеш рећи у срцу свом: Ко ми их роди, јер бијех сирота и инокосна, заробљена и прогнана? И ко их отхрани? Ето, ја бијех остала сама, а гдје они бијаху?
22. Овако вели Господ Господ: Ево, подигнућу руку своју к народима, и к племенима ћу подигнути заставу своју, и донијеће синове твоје у наручју, и кћери твоје на раменима ће се носити.
23. *И цареви ће бити хранитељи твоји и царице њихове твоје дојкиње, и клањаће ти се лицем до земље, и † прах с ногу твојих лизаће, и познаћеш да сам ја Господ, и да се неће осрамотити они који мене чекају. [*Ис 60, 16; 1 Пс 72, 9; Мих 7, 17.]
24. *Хоће ли се јунаку узети плијен и хоће ли се отети робље праведному? [*Мт 12, 29.]
25. Јер овако говори Господ: И робље јунаку узеше се и плијен јакому отеће се, јер ћу се ја прети с онима који се с тобом пру, и синове твоје ја ћу избавити;
26. И који ти криво чине, нахранићу их њиховијем месом и опиће се својом крвљу као новијем вином; и познаће свако тијело да сам ја Господ Спаситељ твој и Избавитељ твој, јаки Бог Јаковљев.
50. *Израиљ се одбацује због његових безакоња. Слуга Господњи доноси спасење.*
1. Овако вели Господ: Гдје је *распусна књига матере ваше којом је пустих? Или који је између рукодавалаца мојих коме вас продадох? Гле, за безакоња своја † продадохте се и за ваше пријеступе би пуштена мати ваша. [*5 Мој 24, 1; † Ис 52, 3.]
2. Зашто кад дођох не би никога? Кад звах, нико се не одазва? 'Да није како год окрачала рука моја, те не може искупити? Или нема у мене снаге да избавим? Гле, пријетњом својом исушујем море; обраћам ријеке у пустињу да се усмрде рибе њихове зато што нестане воде, и мру од жеђи. [*4 Мој 11, 23; Ис 59, 1.]
3. Облачим небеса у мрак, и костријет им дајем за покривач.
4. Господ Господ даде ми језик учен да умијем проговорити згодну ријеч *уморном; буди свако јутро, буди ми уши да слушам као ученици. [*Мт 11, 28.]
5. Господ Господ *отвори ми уши, и ја се не противих, не одступих натраг. [*Пс 40, 6.]
6. Леђа своја подметах онима који ме бијаху и *образе своје онима који ме чупаху; не заклоних лица својега од руга ни од заплувања. [*Мт 26, 67.]
7. Јер ми Господ Господ помаже, зато се не осрамотих, зато ставих чело своје као кремен, и знам да се нећу постидјети.
8. *Близу је онај који ме правда; ко ће се прети са мном? Станимо заједно; ко је супарник мој? Нека приступи к мени. [*Рим 8, 32-34.]
9. Гле, Господ Господ помагаће ми: Ко ће ме осудити? Гле, сви ће они као хаљина оветшати, мољак ће их изјести.

10. Ко се међу вама боји Господа и слуша глас слуге његова? Ко ходи по мраку и нема видјела, нека се узда у име Господње и нека се ослања на Бога својега.

11. Гле, сви који ложите огањ и опасујете се искрама, идите у свјетлости огња својега и у искрама које распалисте. То вам је из моје руке; у мукама ћете лежати.

51. Праведни се враћају и настаје радост у Сиону. Божије вјечно спасење Израиљу.

1. Послушајте ме који идете за правдом, који тражите Господа; погледајте стијену из које сте исјечени, и дубоку јаму из које сте ископани;

2. Погледајте Аврама, оца својега, и Сару, која вас је родила, како га инокосна позвах и благослових га и умножих га.

3. Јер ће Господ утјешити Сион, утјешити све развалине његове, и пустињу његову учиниће да буде као Едем и пустош његова као врт Господњи, радост ће се и весеље налазити у њему, захваљивање и пјевање.

4. Послушај ме, народе мој, и чуј ме, роде мој; јер ће закон од мене изаћи и суд свој поставићу да буде видјело народима.

5. Близу је правда моја, изаћи ће спасење моје, и мишице ће моје судити народима; мене ће острва чекати и у моју ће се мишицу уздати.

6. Подигните к небу очи своје и погледајте доље на земљу; јер ће небеса ишчезнути као дим и земља ће као хаљина оветшати, и који на њој живе помријеће такођер; а спасење ће моје остати довијека, а правде моје неће нестати. [*Пс 102, 26; Мт 24, 35; 2 Пет 3, 10, 12.]

7. Послушајте ме који знате правду, народе, којему је у срцу закон мој. Не бојте се ружења људскога и од хуљења њихова не плашите се.

8. Јер ће их мољац изјести као хаљину, и као вуну изјешће их црв; а правда моја остаје довијека и спасење моје од кољена на кољено.

9. Пробуди се, пробуди се, обуци се у силу, мишицо Господња; пробуди се као у старо вријеме, за нараштаја прошлијех; нијеси ли ти исјекла Раву и ранила змаја?

10. Нијеси ли ти „исушила море, воду бездана великога, од дубине морске начинила пут да прођу избављени? [*2 Мој 14, 21.]

11. Тако *они које искупи Господ нека се врате и дођу у Сион пјевајући, и весеље вјечно нека буде над главом њиховом; радост и весеље нека задобију, а жалост и уздисање нека бјежи. [*Ис 35, 10.]

12. Ја, ја сам утјешитељ ваш; ко си ти да се бојиш човјека смртнога и сина човјечијега, који је *као трава? [*Ис 40, 6.]

13. И заборавио си Бога Творца својега, који је разапео небеса и основао земљу? И једнако се бојиш сваки дан гњева онога који те притјешњује кад се спрема да затире? А гдје је гњев онога који притјешњује?

14. Брзо ће се опростити сужањ, неће умријети у јами, нити ће бити без хљеба.

15. Јер сам ја Господ Бог твој, који раскидам море, да валови његови буче; Господ над војскама име ми је.

16. Ја ти метнух у уста ријечи своје и сјеном руке своје заклоних те, да утврдим небеса и оснујем земљу, и речем Сиону: Ти си мој народ.

17. Пробуди се, пробуди се, устани, Јерусалиме! *Који си пио из руке Господње чашу гњева његова, пио си, и талог из страшне чаше испио си. [*Пс 60, 3; 75, 8.]

18. Од свијех синова које је родио ниједан га није водио, и од свијех синова које је отхранио ниједан га није прихватио за руку.

19. *Ово те двоје задеси; ко те пожали? Пустош и расап, и глад и мач; ко ће те утјешити? [*Ис 47, 9.]

20. *Синови твоји обамрли леже по крајевима свијех улица као биво у мрежи, пуни гњева Господњег, и карања Бога твојега. [*Па] 2, 11.]

21. Зато чуј ово, невољни, и пијани, не од вина.

22. Овако вели Господ твој, Господ и Бог твој, који брани свој народ: Ево, узимам из твоје руке чашу страшну, талог у чаши гњева својега; нећеш више пити.

23. Него ћу је дати у руке онима који те муче, који говорише души твојој: Сагни се да пријеђемо, и ти си им подметао леђа своја да буду као земља и као улица онима који прелазе.

52. Бог позива народ свој у слободу. Радосна порука.

1. Пробуди се, пробуди се, обуци се у силу своју, Сионе; обуци красне хаљине своје, Јерусалиме граде свети; јер неће више ући у тебе необрезани и нечисти.

2. Отреси прах са себе, устани, сједи, Јерусалиме; скини окове с врата својега, заробљена кћери

Сионска.

3. Јер овако вели Господ: Забадава се продадoste, и икуписте се без новаца.
4. Јер овако вели Господ Господ: У Мисир сиђе мој народ прије да ондје живе као дошљаци, али Асирци им чинише силу ни за што.
5. А сада што ћу ту? вели Господ; јер је народ мој заборављен ни за што; који владају њим, цвијеле га, вели Господ, и једнако сваки дан *хули се на име моје. [*Јез 36, 20.]
6. Зато ће познати народ мој име моје, зато ће познати у онај дан да сам ја који говорим: Ево ме.
7. *Како су красне на горама ноге онога који носи добре гласе, који оглашује мир, који јавља добро, оглашује спасење, говори Сиону: Бог твој царује. [*Рим 10, 15.]
8. Стражари ће твоји подигнути глас, подигнуће глас, и сви ће запјевати, јер ће очима видјети гдје Господ води натраг Сион.
9. Кликујте и пјевајте, развалине Јерусалимске, јер Господ утјешу народ свој, избави Јерусалим.
10. Загали Господ свету мишицу своју пред свијем народима, да виде сви крајеви земаљски спасење Бога нашега.
11. *Одступите, одступите, изидите одатле, не дотичите се ничега нечиста; изидите испред њега, очистите се ви који носите суде Господње. [*Ис 48, 20; 2 Кор 6, 17.]
12. Јер нећете изаћи у хитњи, нити ћете ићи бјежећи; јер ће Господ ићи пред вама, и задња војска биће вам Бог Израиљев.
13. Гле, *слуга ће мој бити срећан, подигнуће се и узвисиће се и прославиће се. [*Ис 42, 1.]
14. Како се многи зачудише теби што бијаше нагрђен у лицу мимо свакога човјека, и у стасу мимо синове човјечије,
15. Тако ће опет удивити многе народе, цареви ће пред њим затиснути уста своја, *јер ће видјети што им није казивано и разумјеће што нијесу слушали. [*Рим 15, 21.]

53. *Страдање и прослављење Слуге Господњег.*

1. Ко *вјерова проповиједању нашему, и мишица Господња коме се откри? [*Јн 12, 38; Рим 10, 16.]
2. Јер *изниче пред њим као шибљика, и као коријен из суше земље; не би облича ни љепоте у њега; и видјесмо га, и не бјеше ништа на очима чега ради бисмо га пожељели. [*Ис 11, 1.]
3. *Презрен бјеше и одбачен између људи, болник и вичан болестима, и као један од кога свак заклања лице, презрен да га ни за што не узимасмо. [*Пс 22, 6.]
4. А он *болести наше носи и немоћи наше узео на се, а ми мишљасмо да је рањен, да га Бог бије и мучи. [*Мт 8, 17.]
5. Али он би рањен за наше пријеступе, избиијен за наша безакоња; кар бјеше на њему нашега мира ради, и *раном његовом ми се исцијелисмо. [*1 Пет 2, 24.]
6. *Сви ми као овце зађосмо, сваки нас се окрену својим путем, и Господ пусти на њ безакоње свијех нас. [*1 Пет 2, 25.]
7. Мучен би и зостављен, али не отвори уста својих; *као јагње на заклање вођен би и као овца нијема пред онијем који је стриже не отвори уста својих. [*Дан 8, 32.]
8. Од тјескобе и од суда узео се, а род његов ко ће исказати? Јер се истрже из земље живијех и за пријеступе народа мојега би рањен.
9. Одредише му гроб са злочинцима, али на смрти би с богатијем, јер не учини неправде, нити се нађе *пријевара у устима његовијем. [*1 Пет 2, 22; 1 Јн 3, 5.]
10. Али Господу би воља да га бије, и даде га на муке; кад положи душу своју *у принос за гријех, видјеће натражје, продужиће дане, и што је Господу угодно напредоваће његовом руком. [*2 Кор 5, 21.]
11. Видјеће труд душе своје и наситиће се; праведни слуга мој оправдаће многе својим познањем, и *сам ће носити безакоња њихова. [*Јн 1, 29.]
12. Зато ћу му дати дио за многе, и са силнима ће дијелити плијен, јер је дао душу своју на смрт, и би *метнут међу злочинце, и сам носи гријехе многих, и † за злочинце се моли. [*Мк 15, 28; Лк 22, 37; † Лк 23, 34.]

54. *Бог обећава својем народу ново доба милости.*

1. Весели се, *нероткиња која не рађаш, запјевај и покликни ти која не трпиш мука од порођаја, јер пуста има више дјецe неголи она која има мужа, вели Господ. [*Гал 4, 27.]
2. Рашири мјесто шатора својега, и завјесе стана твојега нека се разастру, не брани, продужи ужа своја, коље своје утврди.
3. Јер ћеш се надесно и налијево распространити, и сјеме ће твоје наслиједити народе, и пусте ће

градове населити.

4. Не бој се, јер се нећеш осрамотити, и немој се стидјети, јер нећеш бити пријекорна, него ћеш заборавити срамоту младости своје, и пријекора удовишта својега нећеш се више сјећати.
5. Јер ти је муж Творац твој, име му је Господ над војскама, и избавитељ ти је Светац Израилев, Бог свој земљи зваће се.
6. Јер као жену остављену и у духу ожалошћену дозвола те Господ, и као младу жену пуштену, говори Господ.
7. *Замало оставих те, али с великом милошћу прибрати те. [*Пс 30, 5.]
8. У малом гњеву сакрих за час лице своје од тебе, али ћу те вјечном милошћу помиловати, вели избавитељ твој Господ.
9. Јер ми је то као Потоп *Нојев: Јер као што се заклех да Потоп Нојев неће више доћи на земљу, тако се заклех да се нећу разгњевити на те, нити ћу те карати. [*1 Мој 9, 11.]
10. Ако ће се и горе помакнути и хумови се поколебати, опет милост моја неће се одмакнути од тебе, и завјет мира мојега неће се поколебати, вели Господ, који ти је милостив.
11. Невољнице, коју вјетар размеће, која си без утјехе, ево, ја ћу намјестити камење твоје на мрамору порфирном, и основаћу те на сафирима.
12. И начинићу ти прозоре од кристала, и врата од камена рубина, и све меће твоје од драгога камења.
13. А синови ће твоји сви бити научени од Господа, и обилан мир имаће синови твоји.
14. Правдом ћеш се утврдити, далеко ћеш бити од насиља, те се нећеш бојати, и од страхоте, јер ти се неће приближити.
15. Гле, биће их који ће се сабирати на те, али неће бити од мене; који се год саберу на те, пашће.
16. Гле, ја сам створио ковача који распаљује угљевље и вади оруђе за свој посао; ја сам створио и крвника да убија.
17. Никакво оружје начињено против тебе неће бити срећно, и сваки језик који се подигне на те на суду сапрећеш. То је нашљедство слуга Господњих и правда њихова од мене, вели Господ.

55. *О изобиљу воде за жедне. Општи позив на завјет милости са Богом. Чудесни путеви Божији.*

1. Ој, *жедни који сте год, ходите на воду, и који немате новаца, ходите, купујте и једите; ходите, купујте без новаца и без плате вина и млијека. [*Јн 7, 37; Отк 22, 17.]
2. Зашто трошите новце своје на оно што није храна, и труд свој на оно што не сити? Слушајте ме, па ћете јести што је добро, и душа ће се ваша насладити претилине.
3. Пригните ухо своје и ходите к мени; послушајте, и жива ће бити душа ваша, и учинићу с вама завјет вјечан, *милости Давидове истините. [*Дап 13, 34.]
4. Ево дадох га за свједока народима, за вођа и заповједника народима.
5. Ево, зваћеш народ којега нијеси знао, и народи који те нијесу знали стећи ће се к теби, ради Господа Бога твојега и свеца Израилева, јер те прослави.
6. Тражите Господа док се може наћи; призивајте га докле је близу.
7. Нека безбожник остави свој пут и неправедник мисли своје; и нека се врати ка Господу, и смиловаћу се на њ, и к Богу нашему, јер прашта много.
8. Јер мисли моје нијесу ваше мисли, нити су ваши путеви моји путеви, вели Господ;
9. Него колико су небеса више од земље, толико су путеви моји виши од ваших путова, и мисли моје од ваших мисли.
10. Јер како пада дажд или снијег с неба и не враћа се онамо, него натапа земљу и учини да рађа и да се зелени, да даје сјемена да се сије и хљеба да се једе,
11. Тако ће бити ријеч моја кад изиде из мојих уста: неће се вратити к мени празна, него ће учинити што ми је драго, и срећно ће свршити на што је пошљем.
12. Јер ћете с весељем изаћи, и у миру ћете бити вођени; горе и брегови пјеваће пред вама од радости, и сва ће дрвета пољска плескати рукама.
13. Умјесто трња никнуће јела, умјесто коприве никнуће мирта; и то ће бити Господу у славу, за вјечан знак, којега неће нестати.

56. *Опомињање на будуће спасење. Обраћење незнабожаца. Казна рђавих народних пастира.*

1. Овако вели Господ: Пазите на суд, и творите правду, јер ће ускоро доћи спасење моје, и правда ће се моја објавити.
2. Благо човјеку који тако чини, и сину човјечијему који се држи тога *чувајући суботу да је не оскврни, чувајући руку своју да не учини зла. [*Ис 58, 13.]

3. И нека не говори *туђин који пристане уз Господа: Господ ме је одлучио од свога народа; и нека не говори ушкопљеник: Гле, ја сам сухо дрво. [*5 Мој 23, 1-3.]
4. Јер овако вели Господ за ушкопљенике: Који држе суботе моје и избирају што је мени угодно, и држе завјет мој,
5. Њима ћу дати у дому свом и међу зидовима својим мјесто и име боље него синова и кћери, име вјечно даћу свакоме од њих, које се неће затрти.
6. А туђине који пристану уз Господа да му служе и да љубе име Господње, да му буду слуге, који год држе суботу да је не оскврне и држе завјет мој,
7. Њих ћу довести на свету гору своју и развеселићу их у дому својем молитвеном; жртве њихове паљенице и друге жртве биће угодне на олтару мом, *јер ће се дом мој звати дом молитве свијем народима. [*Мк 11, 17.]
8. Господ Господ говори, који сабира прогнанике Израилеве: Још ћу му сабрати осим онијех који су сабрани.
9. Све звијери пољске, ходите да једете, све звијери шумске.
10. Сви су му стражари слијепи, ништа не знају, сви су пси нијеме, не могу лајати, сањиви су, леже, мио им је дријемеж.
11. И пси су прождрљиви, који не знају за ситост; и пастири су који не знају за разум, сваки се окреће својим путем, сваки за својом коришћу са свога краја.
12. Ходите, узећу вина и напићемо се силовита пића, *и сјутра ће бити као данас, и још много више. [*ПрС 23, 35.]

57. Судба праведника и безбожника.

1. Праведник мре, и нико не мари; и побожни се људи узимају, *а нико се не сјећа да се пред зло узима праведник; [*2 цар 22, 20.]
2. Долази у мир и почива на постељи својој ко год ходи правијем путем.
3. А ви синови врачарини, роде курварски, који се курвате, приступите овамо.
4. Ким се ругате? На кога разваљујете уста и плазите језик? Нијесте ли синови преступнички, сјеме лажно?
5. Који се упаљујете за луговима, *под сваким зеленијем дрветом, кољете синове своје у потоцима, под врлетима каменијем. [*Јер 2, 20.]
6. Дио ти је међу глатким камењем поточним; то је, то је твој дио; њему љеваш наљев свој, приносиш дар; тијем ли ћу се умирити?
7. На гори високој и узвишеној мећеш постељу своју; и онамо излазиш да принесеш жртву.
8. И иза врата и иза довратака мећеш спомен свој; одступивши од мене откриваш се, и изашавши горе шириш одар свој, уговараш с њима, мила ти је постеља њихова, гдје угледаш мјесто.
9. Идеш к цару с уљем, с многим мирисима својим; шаљеш посланике своје далеко и понизујеш се до гроба.
10. Од даљнога пута свога уморна не кажеш: Залуду. Налазиш живот руци својој, зато не сустајеш.
11. И од кога си се уплашила и кога си се побојала, те си слагала и нијеси се мене опомињала нити си марила? *Што ја мучах одавна, зато ли ме се не бојиш? [*Пс 50, 21.]
12. Ја ћу објавити твоју правду и твоја дјела; али ти неће помоћи.
13. Кад станеш викати, нека те избаве они које си сабрала; али ће их све вјетар однијети, и узеће их таштина. Али ко се у ме узда, наслиједиће земљу и добиће свету гору моју.
14. И рећи ће се: *Поравните, поравните, приправите пут, уклоните сметње с пута народа мојега. [*Ис 62, 10.]
15. Јер овако говори високи и узвишени, који живи у вјечности, којему је име Свети: На висини и у светињи станујем и с онијем ко је скрушена срца и смјерна духа, оживљујући дух смјернијех и оживљујући срце скрушенијех.
16. *Јер се нећу једнако прети, нити ћу се довијека гњевити, јер би ишчезнуо преда мном дух и душе које сам створио. [*Пс 103, 9.]
17. За безакоње лаконости његове разгњевих се, и ударих га, сакрих се и разгњевих се, јер одметнувши се, отиде путем срца својега.
18. Видим путове његове, али ћу га исцијелити, водићу га и даћу опет утјеху њему и његовијем који туже.
19. Ја стварам плод уснама: Мир, мир *оному ко је далеко и ко је близу, вели Господ, и исцијелићу га. [*Еф 2, 17.]
20. А безбожници су као море усколебано, које се не може умирити и вода његова измеће

нечистоту и благо.

21. *Нема мира безбожницима, вели Бог мој. [*Ис 48, 22.]

58. *Лажни и истински пост. Благослов за држање суботе.*

1. Вичи из грла, не устежи се, подигни глас свој као труба, и објави народу мојему безакоња његова и дому Јаковљеву гријехе њихове,
2. Премда ме сваки дан траже и ради су знати путове моје, као народ који твори правду и не оставља суда Бога својега; ишту од мене судове праведне, желе приближити се к Богу.
3. Зашто постисмо, веле, а ти не погледа, мучисмо душе своје, а ти не хтје знати? Гле, кад постите, чините своју вољу и изгоните све што вам је ко дужан.
4. Ето, постите да се прете и свађате и да бијете песницом безбожно. Немојте постити тако као данас, да би се чуо горе глас ваш.
5. *Такав ли је пост који изабрах да човјек мучи душу своју један дан? Да савија главу своју као сита и да стере пода се костријет и пепео? То ли ћеш звати пост и дан угодан Господу? [*Зах 7, 5.]
6. А није ли ово пост што изабрах: да развежеш свезе безбожности, да раздријеш ремење од бремена, да отпустиш потлачене, и да изломите сваки јарам?
7. Није ли *да преламаш хљеб свој гладноме, и сиромаше прогнане да уведеш у кућу? Кад видиш гола, да га одјенеш, и да се не кријеш од свога тијела? [*Мт 25, 35.]
8. Тада ће синуги видјело твоје као зора, и здравље ће твоје брзо процвати, и пред тобом ће ићи правда твоја, слава Господња биће ти задња стража.
9. Тада ћеш призивати, и Господ ће те чути; викаћеш, и рећи ће: Ево ме. Ако избациш између себе јарам и престанеш пружати прст и говорити зло;
10. И ако отвориш душу своју гладноме, и наситиш душу невољну; тада ће засјати у мраку видјело твоје и тама ће твоја бити као подне.
11. Јер ће те Господ водити вазда, и ситиће душу твоју на суши, и кости твоје кријепиће, и бићеш као врт заливен и као извор којему вода не пресише.
12. И *твоји ће сазидати старе пустолине, и подигнућеш темеље који ће стајати од кољена до кољена, и прозваћеш се: Који сазида развалине и оправи путове за насеље. [*Ис 61, 4.]
13. Ако *одвратиш ногу своју од суботе да не чиниш што је теби драго на мој свети дан, и ако прозовеш суботу милином, сваки дан Господњи славнијем, и будеш га славио не идући својим путовима и не чинећи што је теби драго, ни говорећи ријечи, [*Ис 56, 2.]
14. Тада ћеш се веселити у Господу, и извешћу те на висине земаљске, и даћу ти да једеш наслједство Јакова, оца својега; јер уста Господња рекоше.

59. *Поквареност безбожног народа. Обећање Избавитеља.*

1. Гле, није *окраћала рука Господња да не може спасити, нити је отежало ухо његово да не може чути. [*Ис 50, 2.]
2. Него безакоња ваша раставише вас с Богом вашим, и гријеси ваши заклонише лице његово од вас, да не чује.
3. Јер су *руке ваше оскврњене крвљу и прсти ваши безакоњем; усне ваше говоре лаж и језик ваш изриче опачину. [*Ис 1, 15.]
4. Нема никога да виче за правду, нити има да се пре за истину; уздају се у ништавило, и говоре лаж; зачињу невољу, и рађају муку.
5. Носе јаја аспидина и ткају паучину; ко поједе јаје њихово умре, и ако које разбије, ижлезе гуја.
6. Платно њихово није за хаљине, нити ће се они одјести својим послом; посао је њихов безакоње и у рукама је њиховијем насиље.
7. *Ноге им трче на зло и брзе су на прољевање крви праве; мисли су њихове безакоње; на путовима је њиховијем пустош и расап. [*Рим 3, 15.]
8. Пута мирнога не знају, и на путовима њиховијем нема правде; начинили су себи криве стазе; ко год иде по њима, не зна за мир.
9. Зато је суд далеко од нас, и правда не долази до нас; чекамо видјело, а оно, ето мрак; свјетлост, а оно ходимо по тами.
10. Пипамо као слијепи зид, као они који немају очију пипамо; спотичемо се у подне као у сумрачје; у обиљу смо као мртви.
11. Ричемо свиколики као медвједи, и једнако гучемо као голубице; чекамо суд, а њега нема, спасење, а оно је далеко од нас.
12. Јер се пријеступи наши умножише пред тобом и гријеси наши свједоче на нас; јер су

пријеступи наши код нас и безакоња своја знамо,

13. Да неvjеру учинисмо и слагасмо Господу, и одступисмо од Бога својега, говорисмо о насиљу и одмету, да састављасмо и износисмо из срца ријечи лажне.

14. Зато суд одступи натраг, и правда стоји далеко; јер истина паде на улици и правда не може да прође.

15. И истине је нестало, и ко се уклања ода зла, постаје плијен. То видје Господ, и не би му мило што нема суда.

16. И видје гдје нема човјека, и зачуди се што нема посредника; *зато учини му спасење мишица његова, и правда његова подуприје га. [*Пс 98, 1; Ис 63, 5.]

17. Јер се обуче у правду као у оклоп, и шљем спасења метну на главу; одједе се осветом као одијелом, и огрте се ревношћу као плаштем.

18. По дјелима, по дјелима да врати гњев противницима својим, плату непријатељима својим, острвима да плати.

19. И бојаће се имена Господњега са запада, и славе његове с истока сунчаног; јер ће непријатељ навалити као ријека, а дух ће Господњи подигнути заставу супрот њему.

20. И *доћи ће Избавитељ у Сион и к онима од Јакова који се обраћају од гријеха, вели Господ. [*Рим 11, 26.]

21. А ово ће бити завјет мој с њима, вели Господ: Дух мој који је у теби, и ријечи моје које метнух у уста твоја, неће отићи од уста твојих ни од уста сјемена твојега, ни од уста сјемена сјемена твојега, вели Господ, отселе и довијека.

60. Будућа слава Сиона. Обраћење незнабожаца. Господ је вјечно видјело својега народа.

1. Устани, свијетли се, јер дође свјетлост твоја, и слава Господња обасја те.

2. Јер, гле, мрак ће покрити земљу и тама народе; а тебе ће обасјати Господ и слава његова показаће се над тобом.

3. И *народи ће доћи к видјелу твојему и ка свјетлости која ће те обасјати. [*Отк 21, 24.]

4. *Подигни очи своје унаоколо, и види: Сви се скупљају и † иду к теби, синови ће твоји из далека доћи и кћери твоје носиће се у наручју. [*Ис 49, 18; + Ис 66, 12.]

5. Тада ћеш видјети, и обрадоваћеш се, и срце ће ти се удивити и раширити, јер ће се к теби окренути мноштво морско и сила народа доћи ће к теби.

6. Мноштво камила прекрилиће те, једногрбе камиле из Мадијама и Ефе; сви из *Саве доћи ће, † злато и кад донијеће, и славу Господњу јављаће. [*Пс 72, 10; + Мт 2, 11.]

7. Сва стада Кидарска скупиће се к теби, овнови Навајотски биће ти на потребу; принесени на олтару мом биће угодни, и дом славе своје прославићу.

8. Ко су оно што лете као облаци и као голубови на прозоре своје?

9. Острва ће ме чекати и прве лађе Тарсиске, да доведу синове твоје из далека, и с њима сребро њихово и злато њихово, имену Господа Бога твојега и Свеца Израилјева, јер те прослави.

10. И туђини ће сазидати зидове твоје, и цареви њихови служиће ти; јер у гњеву свом ударих те, *а по милости својој помиловаћу те. [*Ис 54, 7, 8.]

11. И твоја ће врата бити свагда *отворена, неће се затворити ни дању ни ноћу, да ти се доведе сила народа, и цареви њихови да се доведу. [*Отк 21, 25.]

12. Јер народ и царство, које ти не би служило, погинуће; такви ће се народи сасвијем затрти.

13. Слава Ливанска теби ће доћи, јела, бријест и шимшир, да украсе мјесто светиње моје да би прославио мјесто ногу својих.

14. И синови онијех који су те мучили доћи ће к теби клањајући се, и сви који те презираше *падаће к стопалима ногу твојих, и зваће те градом Господњим, Сионом Свеца Израилјева. [*Ис 49, 23.]

15. Што си био остављен и мрзак тако да нико није пролазио кроза те, мјесто тога ћу ти учинити вјечну славу, и весеље од кољена до кољена.

16. Јер ћеш млијеко народа сати, и *сисе царске дојићеш, и познаћеш да сам ја Господ Спаситељ твој и избавитељ твој, силни Јаковљев. [*Ис 49, 23.]

17. Умјесто мједи донијећу злата, и умјесто гвожђа донијећу сребра, и мједи умјесто дрва, и гвожђа умјесто камења, и поставићу ти за управитеље мир и за настојнике правду.

18. Неће се више чути насиље у твојој земљи ни пустошење и потирање на међама твојим; него ћеш звати *зидове своје спасењем и врата своја хвалом. [*Ис 26, 1.]

19. Неће ти више бити сунце видјело дању, нити ће ти сјајни мјесец свијетлити; него ће ти Господ бити видјело вјечно и Бог твој биће ти слава.

20. Неће више залазити сунце твоје, нити ће мјесец твој помрчати; јер ће ти Господ бити видјело вјечно, и дани жалости твоје свршиће се.
21. И твој ће народ бити сав праведан, наслиједиће земљу навијек; младица коју сам посадио, дјело руку мојих биће на моју славу.
22. Од малог ће постати тисућа и од нејакога силан народ; ја Господ брзо ћу учинити то кад буде вријеме.

61. *Блага вијест о будућем Помазанику пуном милости.*

1. Дух је Господа Бога *на мени, јер ме Господ помаза да јављам добре гласе кроткима, посла ме да завијем рањене у срцу, да огласим заробљенима слободу и сужњима да ће им се отворити тамница. [*Лк 4, 18, 19; Мт 11, 5.]
2. *Да огласим годину милости Господње и † дан освете Бога нашега, да утјешим све жалосне. [*3 Мој 25, 9; † Ис 63, 4.]
3. Да учиним жалоснима у Сиону и дам им накит умјесто пепела, уље радости умјесто жалости, одијело за похвалу умјесто духа тужнога, да се прозову храстови правде, сад Господњи за славу његову.
4. И они ће сазидати давнашње пустолине, подигнуће старе развалине и поновиће градове пусте, што леже разваљени од много нараштаја.
5. И туђини ће стајати и пасти стада ваша, и иностранци ће бити ваши орачи и виноградари.
6. *А ви ћете се звати свештеници Господњи, слуге Бога нашега говориће вам се, благо народа јешћете и славом њиховом хвалићете се. [*Ис 66, 21.]
7. За двоструку срамоту вашу, и што се пјеваше: Руг је дио њихов, зато ће у земљи њиховој наслиједити двојном и имаће вјечну радост.
8. Јер ја Господ љубим правду и мрзим на грабеж са жртвом паљеницом, и даћу им плату уистину, *и вјечан завјет учинићу с њима. [*Ис 55, 3.]
9. И сјеме ће се њихово знати у народима и натражје њихово међу племенима; ко их год види познаће их да су сјеме које је благословио Господ.
10. Веома ћу се радовати у Господу, и душа ће се моја веселити у Богу мојем, јер ме обуче у хаљине спасења и плаштем правде огрте ме као кад женик намјести накит и као кад се невјеста уреси уресом својим.
11. Јер као што из земље расте биље и у врту ниче што се посије, тако ће Господ Бог учинити да никне правда и похвала пред свијем народима.

62. *Друга пјесма о будућој слави Сиона.*

1. Сиона ради нећу умукнути, и Јерусалима ради нећу се умирити, докле не изађе као свјетлост правда његова и спасење се његово разгори као свијећа.
2. Тада ће видјети народи правду твоју и сви цареви славу твоју, *и прозваћеш се новијем именом, које ће уста Господња изрећи. [*Ис 65, 15.]
3. И бићеш красан вијенац у руци Господњој и царска круна у руци Бога својега.
4. Нећеш се више звати остављена, нити ће се земља твоја звати пустош, него ћеш се звати милина моја и земља твоја удата, јер ћеш бити мио Господу и земља ће твоја бити удата.
5. Јер као што се момак жени дјевојком, тако ће се синови твоји оженили тобом; и како се радује женик невјести, тако ће се теби радовати Бог твој.
6. На зидовима твојим, Јерусалиме, поставих стражаре, који неће умукнути нигда, ни дању ни ноћу. Који помињете Господа, немојте мучати.
7. И не дајте да се умукне о њему докле не утврди и учини Јерусалим славом на земљи.
8. Закле се Господ десницом својом и крјепком мишицом својом: Нећу више дати жита твојега непријатељима твојим да једу, нити ће туђини пити вина твојега око којег се си се трудио;
9. Него који га жању, они ће га јести и хвалити Господа, и који га беру, они ће га пити у тријемовима светиње моје.
10. Прођите, прођите кроз врата, *приправите пут народу; поравните, поравните пут, уклоните камење, подигните заставу народима. [*Ис 57, 14.]
11. Ево, Господ огласи до крајева земаљских; *реците кћери Сионској: Ево, Спаситељ твој иде; ево, † плата је његова код њега и дјело његово пред њим. [*Зах 9, 9; † Ис 40, 10; Отк 22, 12.]
12. И они ће се прозвати народ свети, искупљеници Господњи; а ти ћеш се прозвати: Тражени, град неостављени.

63. *Божији суд Едому. Осврт на стара времена. Молитва за спасење.*

1. Ко је оно што иде из Едома, из Восора, у црвенијем хаљинама? Красно одјевен, корачајући у величини силе своје? Ја сам, који говорим правду и вриједан сам спасти.
2. Зашто ти је *црвено одијело и хаљине ти као у онога који гази у каци? [*Отк 19, 13.]
3. *Газих сам у каци, и нико између народа не беше са мном; али их изгазих у гњеву свом и потлачих у љутини својој; и крв њихова попрска ми хаљине и искаљах све одијело своје. [*Отк 14, 20.]
4. Јер је *дан од освете у срцу мом, и дође година да се моји искупе. [*Ис 34, 8; 61, 2.]
5. *Погледах, а никога не бјеше да поможе, и зачудих се што никога не бјеше да подупре; али ме десница моја избави и јарост моја подуприје ме. [*Ис 59, 16.]
6. И изгазих народе у гњеву свом, и опојих их јарошћу својом, и пролих на земљу крв њихову.
7. Помињаћу доброту Господњу, хвалу Господњу за све што нам је учинио Господ, и мноштво добра што је учинио дому Израилеву по милости својој и по великој доброти својој.
8. Јер рече: Доиста су мој народ, синови који неће изневерити. И би им Спаситељ.
9. У свакој туги њиховој он бјеше тужан, и *анђео, који је пред њим, спасе их. Љубави своје ради и милости своје ради он их избави, и подиже их и носи их све вријеме. [*2 Мој 33, 14.]
10. Али се одметаше и жалостише свети дух његов; зато им поста непријатељ, и ратова на њих.
11. Али се опомену старијех времена, Мојсија, народа својега: Гдје је онај *који их изведе из мора с пастирем стада својега? Гдје је онај што метну усред њих свети дух свој? [*2 Мој 14, 30.]
12. Који их води славном мишицом својом за десницу Мојсијеву? Који раздвоји воду пред њима да стече себи вјечно име?
13. Који их води преко бездана као коња преко пустиње, да се не спотакоше?
14. Дух Господњи води их тихо, као кад стока слази у долину; тако си водио свој народ да стечеш себи славно име.
15. Погледај с неба и види из стана светиње своје и славе своје, гдје је ревност твоја и сила твоја, мноштво милосрђа твојега и милости твоје? Еда ли ће се мени устегнути?
16. *Ти си заиста отац наш, ако и не зна Аврам за нас, и Израил нас не познаје; ти си, Господе, отац наш, име ти је откако је вијека Избавитељ наш. [*5 Мој 32, 6.]
17. Зашто си нам дао да зађемо, Господе, с путова твојих? Да нам отврдне срце да те се не бојимо? Врати се ради слуга твојих, ради племена нашљедства својега.
18. Замало наслиједи народ светости твоје; непријатељи наши погазише светињу твоју.
19. Постасмо као они којима нијеси нигда владао нити је призивано име твоје над њима.

64. *Наставак молитве за спасење.*

1. О да би раздро небеса и сишао, да се растопе горе од тебе,
2. Као што се на огњу разгори грање и вода узаври од огња, да име твоје познаду непријатељи твоји и да народи дрхћу од тебе.
3. Кад си чинио страхоте којима се не надасмо, ти си слазио, и горе се растапаху од тебе.
4. Откако је вијека *не чу се, нити се ушима дозна, нити око видје Бога осим тебе да би тако учинио онима који га чекају. [*1 Кор 2, 9.]
5. Сретао си онога који се радује творећи правду; помињу те на путовима твојим; гле, ти си се разгњевио што гријешисмо; да на њима једнако остасмо, бисмо се спасли.
6. Али сви бијасмо као нечисто што, и сва наша правда као нечиста хаљина; зато опадосмо сви као лист, и безакоња наша као вјетар однесоше нас.
7. Никога не би да призива име твоје, да устане да се тебе држи, јер си сакрио лице своје од нас и растопио си нас безакоњем нашим.
8. *Али сада, Господе, ти си наш отац; ми смо кал, † а ти си наш лончар, и сви смо дјело руку твојих. [*Ис 63, 16; † Ис 45, 9.]
9. Господе, не гњеви се веома, и не помињи довијека безакоња; ево, погледај; ми смо сви твој народ.
10. Градови светости твоје опустјеше; Сион опустје, *Јерусалим поста пустош. [*Пс 79, 1.]
11. Дом наше светиње и наше красоте, у ком те славише оци наши, изгорје огњем, и све што нам бјеше драго потрвено је.
12. Хоћеш ли се на то уздржати, Господе, и мучати, и једнако нас мучити?

65. *Одговор Господњи: Позивање незнабожаца и остатка од Израилља. Кажњавање народа који се отпадио. Ново небо и Нова земља.*

1. Потражише ме *који не питаху за ме; нађоше ме који ме не тражаху; рекох народу који се не зове мојим именом: Ево ме, ево ме. [*Рим 10, 20.]
2. Вас дан пружах руке своје народу непокорну, који иде за својим мислима путем који није добар,
3. Народу који ме једнако гњеву у очи, који приноси жртве у вртovima и кади на опекама;
4. Који сједе код гробова и ноћују у пећинама, *једу месо свињеће и јуха им је нечиста у судовима; [*3 Мој 11, 7; Ис 66, 17.]
5. Који говоре: Одлази, не дохватај ме се, јер сам светији од тебе. Ти су дим у ноздрвама мојим, огањ који гори вас дан.
6. Ето, написано је преда мном: Нећу мучати, него ћу платити, платићу им у њедра.
7. За безакоња ваша и за безакоња отаца ваших, вели Господ, који кадише на горама, и на хумовима ружише ме, измјерићу им у њедра плату за дјела која чинише од почетка.
8. Овако вели Господ: Као кад ко нађе вина у грозду, па рече: Не квари га, јер је благослов у њему, тако ћу учинити ради слуга својих, нећу их потрти свијех,
9. Јер ћу извести сјеме из Јакова и из Јуде нашљедника горама својим, и наслиједиће их избраници моји, и слуге моје населиће се ондје.
10. А Сарон ће бити тор за овце и долина Ахорска почивалиште за говеда народу мојему који ме тражи.
11. А ви који остављате Господа, који заборављате свету гору моју, који постављате сто Гаду и љевате наљев Менију,
12. Вас ћу избројити под мач, и сви ћете припасти на клање, *јер звах а ви се не одзивасте, говорих а ви не слушасте, него чинисте што је зло преда мном и изабрасте што мени није по вољи. [*Ис 66, 4.]
13. Зато овако вели Господ Господ: Гле, слуге ће моје јести, а ви ћете гладовати; гле, слуге ће моје пити, а ви ћете бити жедни; гле, слуге ће се моје веселити, а ви ћете се стидјети.
14. Гле, слуге ће моје пјевати од радости у срцу, а ви ћете викати од жалости у срцу и ридаћете од туге у духу.
15. И оставићете име своје избранима мојим за уклон; и Господ ће те Бог убити, а *слуге ће своје назвати другим именом. [*Ис 62, 2.]
16. *Ко се узблагосиља на земљи, благосиљаће се Богом истинијем; а † ко се ускуне на земљи, клеће се Богом истинијем; јер ће се прве невоље заборавити и сакривене ће бити од очију мојих. [*Јер 4, 2; † Ис 19, 18.]
17. Јер, гле, ја ћу створити *Нова небеса и Нову земљу, и што је прије било неће се помињати нити ће на ум долазити. [*Ис 66, 22; 2 Пет 3, 13; Отк 21, 1.]
18. Него се радујте и веселите се довијека ради онога што ћу ја створити; јер, гле, ја ћу створити Јерусалим да буде весеље и народ његов да буде радост.
19. И ја ћу се веселити ради Јерусалима, и радоваћу се ради народа својега, и неће се више чути у њему плач ни јаук.
20. Неће више бити ондје малага дјетета ни старца који не би навршио дана својих; јер ће дијете умирати од сто година, а грјешник од сто година биће проклет.
21. И *они ће градити куће и сједјеће у њима; и садиће винограде и јешће род њихов. [*Ис 62, 8.]
22. Неће они градити а други се населити, неће садити а други јести, јер ће дани народу мојему бити као дани дрвету, и избраницима ће мојим оветшати дјела руку њиховијех.
23. Неће радити узалуд, нити ће рађати за страх, јер ће бити сјеме благословенијех од Господа, и натражје ће њихово бити с њима.
24. И прије него повичу, ја ћу се одазвати; још ће говорити, а ја ћу услишити.
25. *Вук и јагње заједно ће пасти, и лав ће јести сламу као во; а змији ће бити храна прах; неће удити ни потирати на свој светој гори мојој, вели Господ. [*Ис 11, 6, 7, 9.]

66. *Кажњавање притворица. Спас Новога Јерусалима и значај за све народе. Посљедњи суд.*

1. Овако вели Господ: *Небо је пријесто мој и земља подножје ногама мојим. Гдје је дом који бисте ми сазидали, и гдје је мјесто за моје почивање? [*1 цар 8, 27; Дан 7, 49; 17, 24.]
2. Јер је све то рука моја створила, то је постало све, вели Господ; *али на кога ћу погледати? На невољнога и на онога ко је скрушена духа и ко дрхће од моје ријечи. [*Ис 57, 15.]
3. Ко коље вола, то је као да убије човјека; ко коље овцу, то је као да закоље пса; ко приноси дар, то је као да принесе крв свињећу; ко кади кадом, то је као да благослови идола. То они изабраше на путовима својим, и души се њиховој миле гадови њихови.
4. Изабраћу и ја према неваљалству њихову, и пустићу на њих чега се боје; јер *звах а нико се не одазва, говорих а они не слушаше, него чинише што је зло преда мном и изабраше што мени није

Апостол
Паримејник
Псалтир

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ**За заједничко богослужење**

Службеник и чиновник
Часослов
Химне
Минеји
Србљак
Триоди
Типик
Литургикон
Тропари и кондаци
Остало
Месеослов

За посебно богослужење

Требник

НОТНЕ КЊИГЕ

Приручник
Нотни зборник
Осмогласник

ДОМАЋЕ КЊИГЕ

Каноник и молитвеник
Акатистник
Припрема за Свето Причешће

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

Ваша порука

Пошаљите

злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи је забрањена. Молимо вас да издајте објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.

Правило за читање Акатиста и I јануара 2019.

Типик 10. јануара 2019.

Триоди 10. јануара 2019.

Србљак 10. јануара 2019.

Минеји 9. јануара 2019.

Химне 9. јануара 2019.

Псалтир 9. јануара 2019.

по вољи. [*Ис 65, 12.]

5. Слушајте ријеч Господњу, који дрхћете од његове ријечи: Браћа ваша која мрзе на вас и изгоне вас имена мојега ради, говоре: Нека се покаже слава Господња. И показаће се на вашу радост, а они ће се посрамити.
6. Вика иде из града, глас из цркве, глас Господњи који плаћа непријатељима својим.
7. Она се породи прије него осјети болове, прије него јој дођоше муке, роди дјетића.
8. Ко је игда чуо то? Ко је видио тако што? Може ли земља родити у један дан? Може ли се народ родити уједанпут? А Сион роди синове своје чим осјети болове.
9. Еда ли ја, који отворам материцу, не могу родити? вели Господ. Еда ли ћу ја, који дајем да се рађа, бити без порода? вели Бог твој.
10. Радујте се с Јерусалимом и веселите се у њему сви који га љубите; радујте се с њим сви који га жалисте.
11. Јер ћете сати сисе од утјехе његове, и наситићете се, саћете и наслађиваћете се у свјетлости славе његове.
12. Јер овако вели Господ: Гле, ја ћу као ријеку довести к њему мир и славу народа као поток бујан, па ћете сати; бићете *ношени на рукама и миловани на кољенима. [*Ис 60, 4.]
13. Као кад кога мати његова тјеша, тако ћу ја вас тјешити, и утјешите се у Јерусалиму.
14. Видјећете и обрадоваће се срце ваше и кости ће се ваше помладити као трава, и знаће се рука Господња на слугама његовијем и гњев на непријатељима његовијем.
15. Јер, гле, *Господ ће доћи с огњем, и кола ће му бити као вихор, да излије гњев свој у јарости и пријетњу у пламену огњеном. [*Пс 50, 3; Отк 19, 11-15.]
16. Јер ће Господ судити огњем и мачем својим сваком тијелу, и много ће бити побијенијех од Господа.
17. *Који се освештавају и који се очишћају у вртовима један за другим јавно, који једу месо свињеће и ствари гадне и мише, сви ће изгинуту, вели Господ. [*Ис 65, 3, 4.]
18. А ја знам дјела њихова и мисли њихове, и доћи ће вријеме, те ћу сабрати све народе и језике, и доћи ће и видјеће славу моју.
19. И поставићу знак на њих, и послаћу између њих који се спасу к народима у Тарсис, у Фул и Луд, који натежу лук, у Тувал и у Јаван и на даљна острва, која не чуше гласа о мени нити видјеше славе моје, и јављаће славу моју по народима.
20. И сву ће браћу вашу из свијех народа довести Господу на дар на коњима и на колима и на носилима и на мазгама и на камилама ка светој гори мојој у Јерусалим, вели Господ, као што приносе синови Израилеви дар у чисту суду у дом Господњи.
21. И између њих ћу узети *свештенике и Левите, вели Господ. [*Ис 61, 6.]
22. Јер као што ће *Нова небеса и Нова земља, што ћу ја начинити, стајати преда мном, вели Господ, тако ће стајати сјеме ваше и име ваше. [*Ис 65, 17.]
23. И од младине до младине, и од суботе до суботе долазиће свако тијело да се поклати преда мном, вели Господ.
24. И излазиће и гледаће мртва тјелеса онијех људи који се одметнуше од мене; јер *црв њихов неће умријети и огањ њихов неће се угасити, и биће гад сваком тијелу. [*Мк 9, 44, 48.]

Share

Tweet

Like 7

1 2 ... 17 **СЛЕДЕЋА СТРАНА »**

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

Свето Писмо

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе за богослужење. Свака употреба без дозволе је забрањена.

Приватност - Услови